

ضمیمه اکتبر ۳۷، ویژه اعتصاب پیروزمند
۲۳ اردیبهشت ۸۹ در کردستان

اکتبر ۳۷

Www.oktoberr.org

نشریه کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

s_zijji@yahoo.se

سر دبیر: سلام زیجی

۱۸ مه ۲۰۱۰

سه شنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۳۸۹

۲
فراخوان به
اعتصاب عمومی
- شروع اعتصاب
- اخبار و گزارش
زنده اعتصاب

صفحه ۴-۱۲

۱
فرازد کمانگر، علی
حیدریان،
فرهادوکیلی،
شیرین علم هولی و
مهدی اسلامیان در
اوین اعدام شدند

صفحه ۲-۳

حسین مرادیبگی
(حمه سور)

سلام زیجی

سالار کرداری

آزاد زمانی

عبدالله دارابی

رحمت فاتحی

صفحه ۱۵-۲۲

۴
نگاهی به اعتصاب
عمومی و موفق
23 اردیبهشت
از دیدگاه
تعدادی از فراخوان
دهندگان و
سازماندهندگان

گوشه ای از اخبار اعتراضات
در خارج کشور ص ۲۰

رحمان حسین زاده دبیر کمیته
کردستان حزب کمونیست کارگری-
حکمتیست

صفحه ۱۳-۱۴

۳
اعلام پیروزی
اعتصاب عمومی

- اطلاعیه حزب
کمونیست کارگری-
حکمتیست
- پیام دبیر کمیته
کردستان حزب
کمونیست کارگری -
حکمتیست به مردم
کردستان

آزادی، برابری، حکومت کارگری

بیانیه اتحادیه آزاد کارگران ایران در باره اعدام فرزند کمانگر و چهار زندانی سیاسی دیگر در زندان اوین با اعلام انزجار از اعدام فرزند کمانگر برای برپائی جامعه ای عاری از اعدام و ستم و نابرابری مبارزه خواهیم کرد

فرزند کمانگر انسانی بزرگ و معلمی که تار و پود وجودش ملامال از شوق رهایی انسان بود اعدام شد و قلبش از طیش باز ایستاد.

این خبر تکاندهنده، میلیونها انسان در ایران و سراسر جهان را از اتحادیه های کارگری تا سازمانهای حقوق بشری و تمامی کسانی که برای خلاصی فرزند و دیگر زندانیان سیاسی از حکم اعدام تلاش کرده بودند در بهت و حیرت و غمی جانگناه فرو برد.

عاملین و آمرین اجرای حکم اعدام فرزند کمانگر خود نیک میدانستند فرزند هیچ جرمی جز دفاع از آزادی و برابری انسانها مرتکب نشده است. اما فرزند را کشتند تا قساوت بی حد و حصر سرمایه را در برخورد به آزادیخواهی و برابری طلبی انسانها بار دیگر به رخ میلیونها معلم و کارگر و انسان معترض در این جامعه بکشند، تا کسی دم بر نیاورد، تا کسی از رنج و محنت میلیونها کودک محروم و از درد سفره خالی میلیونها خانواده کارگری و از پامال شدن بدیهی ترین حقوق اجتماعی آنان حرفی نزنند و اعتراضی نکنند.

اما نه تنها چنین نبوده و چنین نخواهد شد بلکه اعدام فرزند و دیگر زندانیان سیاسی بر نفرت و انزجار کارگران، معلمان و عموم توده های مردم ایران از وضعیت موجود بیش از پیش دامن خواهد زد و فریاد آزادیخواهی فرزند به فریاد میلیونها معلم و کارگر و دانش آموز و دانشجو برای دستیابی به جامعه ای انسانی و عاری از اعدام تبدیل خواهد شد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با تالم و اندوهی غیر قابل التیام، از دست دادن فرزند کمانگر این معلم مقاومت و آزادیخواهی را به خانواده عزیز فرزند، دانش آموزان وی و تمامی انسانهایی که قلبشان برای فرزادها و برپائی جامعه ای انسانی می تپد تسلیت میگوید و مصرانه خواهان برچیده شدن مجازات اعدام و پایان دادن به زندان و تعقیب قضائی تمامی کسانی است که بدلیل اعتراض به بی حقوقی و هر گونه نابرابری اجتماعی و ستم و تبعیض و دفاع از آزادی در زندانها بسر می برند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران
21 اردیبهشت ماه 89

<http://www.hkkurdistan.org/>

جنایت جمهوری اسلامی محکوم است

”حزب کمونیست کارگری کردستان ضمن محکوم کردن جنایت جمهوری اسلامی در اعدام 5 زندانی سیاسی از فراخوان اعتصاب عمومی کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری- حکمیتست در اعتراض به این جنایت و بر علیه اعدام در کردستان ایران حمایت میکند و به سهم خود در کردستان و خارج کشور بر علیه این جنایت حکومت اسلامی و در حمایت از اعتصاب تلاش خواهد کرد“

اکتبر: در اینجا خلاصه ای از اطلاعیه حزب کمونیست کارگری کردستان به زبان فارسی ترجمه شده است و یاد آور شویم این حزب در همراهی با ایرانیان مقیم سلیمانیه و در اعتراضات خارج کشور بر علیه این جنایت و حمایت از اعتصاب عمومی در کردستان ایران از جمله در لندن، فلاندر و سوئد نقش فعالی ایفا کردند

اعدام و ارباب محکوم است

1389/02/20 ساعت 22:01:35

ما در ماتم معلمی هستیم که ابزارش گچ و قلم بود و کودکانی را تعلیم میداد که بسیاری از آنها شبها گرسنه سر بربالین میگذاشتند

اعدام و ارباب محکوم است

ما در ماتم معلمی هستیم که ابزارش گچ و قلم بود و کودکانی را تعلیم میداد که بسیاری از آنها شبها گرسنه سر بربالین میگذاشتند. جرم او دفاع از حقوق بشر بود. جرمی که در صد سال گذشته بسیاری را در خاک و خانوادههایی را در ماتم فروبرده است. در چهار سال گذشته بسیاری از نهادهای ملی و بین المللی زندانی بودن فرزند کمانگر را محکوم کرده و مهتر از آن خواهان رسیدگی قانونی و بیطرف به پرونده اش بودند، نمایندگان سازمانهای جهانی در چندین نوبت خواستار اعزام هیئتی برای دیدار مستقیم با او شدند، که هیچگاه مورد موافقت قرار نگرفت.

متأسفانه خانواده ایشان این حق را نداشتند و نتوانستند در آخرین لحظه عزیز خودشان را ببینند، این اعدامها زمانی در جامعه ما اتفاق افتاد که مردم ما همیشه و در هر مکانی هر نوع خشونت را نفي کرده اند.

جنبش کارگری ایران و جهان معلمی را از دست داد که حتی در زندان نیز از یادگیری و یاددهی کوتاهی نکرد. ما از دست دادن فرزند را به خانواده کمانگر و هم طبقه ای های ایشان در سراسر جهان تسلیت میگوییم.

ما همانطوری که در چند سال گذشته مکرراً اعلام کرده ایم خواهان لغو مجازات اعدام هستیم و احکام دادگاههای غیر قانونی را مردود میشماریم و خواهان آزادی کلیه زندانیان جنبش مدنی از جمله آقایان مددی و اسالو هستیم.

با امید به گسترش صلح و عدالت در تمام جهان
سندیکای کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه
اردیبهشت

بیانیه انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه در باره اعدام فرزند کمانگر و چهار زندانی دیگر

روز یکشنبه 5 نفر به اسامی فرزند کمانگر، فرهاد وکیلی، مهدی اسلامیان، شیرین علم هولی و علی حیدریان زندانیان عقیمتی در زندان اوین و آنطور که از رسانه های رسمی اعلام شده 6 نفر به جرائم عمومی در زندان قزل حسار اعدام شدند.

امروز در قرن 21 از نظر بشریت متمدن اعدام به هر بهانه و جرمی پدیده ای زشت و قبیح به حساب می آید و در بسیاری از کشورها ممنوع شده است. اما با کمال تأسف در ایران هنوز بر این عمل ضد انسانی علی رغم خواست اکثریت جامعه مبنی بر جلوگیری از خشونت و منع اعدام، پافشاری می شود.

انجمن کارگران برق و فلزکار کرمانشاه خود را در غم از دست رفتن این انسانها شریک می داند.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه
21/2/1389

نه قومی، نه اسلامی، مرگ بر جمهوری اسلامی

از صفحه ویژه اعتصاب عمومی دیدن کنید

اعتصاب عمومی جواب مردم کردستان به جمهوری اسلامی

اعتصاب عمومی ۲۳ اردیبهشت در کردستان

شایسته گرمترین پشتیبانی است

فاتح شیخ

مردم آزادیخواه کردستان!

اعتصاب عمومی در اعتراض به اعدامهای اخیر جواب کوپنده شما به ارباب دولتی جمهوری اسلامی است و شایسته گرمترین پشتیبانی همگانی است.

اعدام شنیعترین جنایت دولتهاست و هدف از آن تنها و تنها ارباب شهروندان جامعه است. جواب این توحش عریان، ایستادگی متحدانه است. جواب ارباب دولتی، خنثی کردن آن با پافشاری بر مبارزه متحدانه است. این در مورد همه رژیمهای استبدادی آدمکش، همه حاکمیتها و جنایتکار صدق میکند، اما در مورد توحش اسلامی حاکم بر ایران، در مورد رژیم آدمکشان و جانیان اسلامی حامی سرمایه از همه بیشتر صادق است.

این رژیم بر آتشفشان نفرت و اعتراض کارگران و محرومان جامعه نشسته است. بحران مضاعف اقتصادی و سیاسی گلویش را فشرده است. وحشتزده از امکان انفجار اجتماعی، ترسیده از ابراز وجود طبقه کارگر در اول مه، اعدام میکند تا کارگران و محرومان را، بخصوص نسل جوان را بترساند. اما اگر در ترساندن این نیروهای بزرگ موفق نشود و مقاومت متحدانه آنها را ببیند، به مراتب وحشتزده تر میشود، ماشین سرکوبش از کار میافتد و مرگ محتومش زودتر فرامیرسد. طبقه کارگر و همه آزادیخواهان نه فقط باید قاطعانه علیه مجازات اعدام باشند بلکه باید با مبارزه متحدانه عملا بتوانند آن را متوقف کنند. لغو مجازات اعدام را باید بر دولتهای مجری آن تحمیل کرد. همچنانکه در نیم قرن گذشته بر شمار بزرگی از دولتها تحمیل شده است. دوره استبداد متکی به اعدام در دنیا سپری شده، در ایران هم این توحش باید پایان یابد.

رژیم اسلامی با اعدام فرزند کمانگر، فرهاد وکیل، شیرین علم هولی، علی حیدریان و مهدی اسلامی، بنزین تازه ای بر آتش نفرت مردم آزادیخواه ریخته و مبارزه علیه مجازات اعدام و توحش افسارگسیخته جمهوری اسلامی را به مرحله تعیین کننده ای برده است. مردم آزادیخواه کردستان با اعتصاب عمومی کوپنده و گسترده خود میتوانند ورق را علیه رژیم برگرانند. مردم کردستان با اتکا به سنت سی سال مقاومت علیه رژیم جنایتکار اسلامی، قادرند در این مقطع حساس ضربه قاطعی بر این ماشین آدمکشی وارد کنند.

کارگران!

توده های آزادیخواه!

اعتصاب عمومی کردستان در روز پنجشنبه ۲۳ اردیبهشت که خوشبختانه از حمایت وسیع احزاب و شخصیتهای سیاسی زیادی برخوردار است، شایسته گسترده ترین و گرمترین پشتیبانی است. روز آن است که با اجرای صحنه کارسازی از اتحاد و مبارزه خود، سرایای این رژیم اعدام و کشتار را، با هر دو جناح جانیان آن، به لرزه در آوریم.

نابود باد جمهوری اسلامی اعدام و کشتار!

برچیده باد بساط مجازات اعدام در ایران و همه جهان!

پیروز باشید!

۲۱ اردیبهشت ۱۳۸۹

فراخوان کمیته کردستان حزب حکمتیست به اعتصاب

اعتصاب عمومی

جواب مردم به جمهوری اسلامی

مردم مبارز کردستان

جمهوری اسلامی با اعدام فرزند کمانگر، فرهاد وکیل، علی حیدریان، شیرین علم هولی و مهدی اسلامی بار دیگر جنایت بزرگی آفرید. جانیان هار اسلامی باز هم با اعدام و زندان و سرکوب میخواهند مردم را مرعوب کنند. سه دهه است به این شیوه عمل کرده اند، اما نتوانسته اند به حق طلبی وسیع و اعتراض و مبارزه مستمر مردم پایان دهند. تنفر عمیق کنونی که در شهرها موج میزند و آمادگی برای اعتراض وسیع و سازمانیافته علیه اعدام این پنج فعال سیاسی، این واقعیت را دوباره تأکید میکند. در مقابل تداوم اعدام و سرکوب جمهوری اسلامی تنها نیروی مبارزاتی سازمانیافته توده مردم میتواند سد محکمی ایجاد کند.

مردم آزادیخواه

کارگران، زنان، جوانان

لازمست خشم و نفرت کنونی علیه اعدام فرزند کمانگر، فرهاد وکیل، علی حیدریان، شیرین علم هولی و مهدی اسلامی را به حرکتی سازمانیافته و هماهنگ علیه جمهوری اسلامی تبدیل کنیم. باید با اتحاد و همبستگی بار دیگر این درس را به سران جمهوری اسلامی داد که ما مردم مبارز اعدام و کشتار و جنایت را بی پاسخ نمیگذاریم. باید با قدرت و فشار اجتماعی ماشین سرکوب و اعدام و جنایت جمهوری اسلامی را از کار انداخت.

به این منظور کمیته کردستان حزب حکمتیست اعتصاب عمومی مردم کردستان در روز پنجشنبه بیست و سوم اردیبهشت را اقدامی موثر و متحدانه علیه اعدامهای اخیر و علیه توحش و سرکوب جمهوری اسلامی میداند. در این روز با تعطیل کردن کار، با تعطیلی دانشگاهها و مدارس و محیطهای آموزشی، با بستن دکان و بازار لازمست به یک اعتصاب عمومی و به این ترتیب به اعتراضی موثر و گسترده علیه جمهوری اسلامی شکل دهیم.

کمیته کردستان حزب حکمتیست همگام با همه احزاب و جریانات و شخصیتها و فعالین سیاسی سهمیم در فراخوان اعتصاب عمومی، شما مردم رزمنده را به پیوستن به اعتصاب عمومی فرامیخواند.

مرگ بر جمهوری اسلامی

نه به اعدام

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

بیستم اردیبهشت ۱۳۸۹ - دهم مه ۲۰۱۰

پیام دبیر کمیته کردستان حزب حکمتیست

به فعالین کمونیست، به کمونیستها و آزادیخواهان

پیروزی اعتصاب عمومی در گرو فعالیت آگاهانه شما است

همانطور که در فراخوان به اعتصاب عمومی بیستم اردیبهشت اعلام کردیم "جمهوری اسلامی با اعدام فرزند کمانگر، فرهاد وکیل، علی حیدریان، شیرین علم هولی و مهدی اسلامی بار دیگر جنایت بزرگی آفرید.... و گفتیم در مقابل تداوم اعدام و سرکوب جمهوری اسلامی تنها نیروی مبارزاتی سازمانیافته توده مردم میتواند سد محکمی ایجاد کند".

ادامه در صفحه ۵

زنده باد سوسیالیسم!

فراخوان جمعی به مردم مبارز شهر و حومه سنندج اعتصاب کنید! مردم مبارز سنندج! کارگران، زنان، جوانان! جمهوری اسلامی دستان آغشته به خونش را مدام با علامت تهدید و ارباب مشت کرده و بر فراز سر جامعه ما تکان می دهد. ه انسان دیگر، فرزند کمانگر، فرهاد وکیلی، علی حیدریان، شیرین علم هولی و مهدی اسلامیان، قربانیان جدید اعدام های مکرر و دستجمعی این جنایتکاران اند. رژیم اسلامی از بدو حاکمیت ننگینش جنگ علنی و نابرابری را به کارگران و مردم آزادیخواه اعلام کرده است. این ماشین جنگ و جنایت جز با مبارزه و اعتراض و تعرض متقابل مهار و متوقف نمی شود. اعتصاب عمومی مردم آزادیخواه کردستان جواب به رژیم است که با استثمار وحشیانه طبقه کارگر و تحمیل فقر و بردگی و بیکاری و اعتیاد و فحشا و با انکاب زندان و شکنجه و اعدام حکومت می کند. اعتصاب عمومی مردم کردستان، جوابی انسانی و انقلابی به رژیم جنایتکاران و سرمایه داران و علیه اعدام انسان به مثابه قتل عمد است. شرکت در اعتصاب عمومی، دفاع از آزادی و انسانیت و مبارزه ای انسانی علیه اعدام و برای لغو این اقدام جنایتکارانه است. مردم! در سکوت شما، جسارت و عطش آدمکش جنایتکاران بیشتر خواهد شد. باید به این فجایع انسانی و به درد و رنج بی پایان مادران و پدران و خانواده های داغیده خاتمه داد. اعدام و گرفتن جان هر تنگ انسانی به هر بهانه ای تعرض به آزادی و انسانیت است. بیا باید با اعتصاب عمومی و با هم در مقابل این رژیم پلید و این قاتلان جان انسان و دزدان و غارتگران دسترنج کارگر و نان سفره مردم، از آزادی و حرمت انسانی مان دفاع کنیم! کارگران، بازاریان، معلمان، کارمندان، دانش آموزان! دوستان! روز ۵ شنبه ۲۳ اردیبهشت اعتصاب کنید! مغازه ها را ببندید و بازار را تعطیل کنید! دانشگاه ها و مدارس و ادارات دولتی را تعطیل کنید! دست از کار بکشید و کارخانه و کارگاه ها را ببندید. در منازل و محافل و محلات خود و بهر شیوه ممکن بیانیه ها و طومار های در محکومیت جنایت رژیم امضا کنید و خواستار لغو مجازات اعدام شوید! مظفر محمدی، اسماعیل ویسی، جلال برخوردار، ملکه عزتی، ناصر مرادی، مختار محمدی، سهیلا ترکی، محمد فضلی، یدی گلچینی، مریم افراسیاب پور، اسد گلچینی و پری زارع، توفیق محمدی، سارا مرادی، امین احمدی، غفور زرین، سحر زرین، گلاویز محمدی، آفاق وکیلی، بختیار پیرخضری، افسانه رها، آوات صادقی	ادامه پیام دبیر کمیته کردستان ... فراخوان به اعتصاب عمومی که توسط احزاب و شخصیت های مختلف و از جمله کمیته کردستان حزب کمونیست برای روز پنجشنبه بیست و سوم اردیبهشت اعلام شده، از ضرورت چنین اقدام توده ای و اجتماعی سازمان یافته و آگاهانه در مقابل جمهوری اسلامی نتیجه گیری شده است. خشم و نفرت کنونی مردم که خود شاهد آن هستید، مهمترین زمینه به موفقیت رساندن این حرکت سیاسی و اجتماعی بزرگ است. با وجود آن هیچ حرکت سیاسی و اجتماعی سازمان یافته به بار نخواهد نشست مگر رهبران و فعالین آگاه و مصمم برای سازماندهی آن استنها را بالا بزنند و در راستای متحقق کردن آن نقشه بربزند. تحقق هدفمند این فراخوان مشخص در روز پنجشنبه بیست و سوم اردیبهشت تماما به پراتیک فعالین آگاه و کمونیست در شهر و روستاهای کردستان و به فعالیت و اقدامات فوری و عاجل کمونیست ها و آزادیخواهان کردستان در داخل و حتی خارج کشور گره خورده است. لذا باید فرصت را دریابیم و با تمام توان برای به سرانجام رساندن اعتصاب عمومی روز بیست و سوم در نقش هدایتگرو سازمانده قدم جلو بگذاریم. فعالین پیشرو، کمونیستها و کارگران آگاه در فرصت محدود باقیمانده تا شروع اعتصاب عمومی، لازمست با سرعت عمل بیشتر فعالیتهای موثر و هدفمندی را برای اطلاع رسانی و تشویق توده مردم به اعتصاب عمومی و برای بسیج و سازماندهی این حرکت بزرگ پیگیری کنیم. با درایت و کاردانی در سطح هر شهر و محله و کارخانه و کارگاه و مراکز کارگری، در دانشگاهها و مدارس و اماکن عمومی جمعهای اطلاع رسانی و تشویق مردم به اعتصاب را سازمان دهیم. تجارب تاکنونی و از جمله اعتصاب عمومی سالگرد 28 مرداد سال گذشته را بکار گیریم. راههای عملی خنثی کردن ترفندهای جمهوری اسلامی و سرکوبگران را به میان مردم ببریم. این حقیقت را به میان مردم ببریم که جمهوری اسلامی تماما درنده و سرکوبگر در مقابل یک حرکت وسیع توده ای که جریان است. روز پنجشنبه بیست و سوم اردیبهشت بنا به فراخوان حزب ما و سایر احزاب و سازمانهای مخالف جمهوری اسلامی در محکومیت و اعتراض به احکام صورت گرفته و همچنین تقابل جدی با ایجاد فضا رعب و وحشت از جانب رژیم اسلامی، اعتصاب عمومی فراخوانده شده است. ما همه شما مردم آزادیخواه را به همراهی با سایر مردم کردستان در این اعتصاب عمومی فرا میخوانیم. روز پنجشنبه روز قدرت نمایی مردم آزادیخواه کردستان در تقابل با توحش اسلامی حاکم بر ایران است. هنوز شیرکو معارفی در زندان است و شمشیر داموکلس مرگ بر بالای سر او و صدها فعال سیاسی و انسان شرافتمند در بند میچرخد.
زنده باد برابری!	زنده باد آزادی!

پیام رضا کمانگر، جمال کمانگر، ابراهیم باتماتی و پیمان حسینی به همه آزادیخواهان کردستان، بویژه مردم کامیاران!

اعدام فرزاد کمانگر را بی جواب نگذارید!

مردم آزادیخواه و مبارز کردستان!

همه ما با شنیدن خبر اعدام فرزاد کمانگر و دیگر زندانیان سیاسی در روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۳۸۹ متأثر و اندوهگین شدیم. کینه و نفرت نسبت به این عمل جنایتکارانه وجود تک تک ما را فرا گرفته است! برای ما که فرزاد را از نزدیک میشناختیم، فرزاد کمانگر معلم محبوب شهر مان بود. اما جنایتکاران اسلامی رذیلانه این معلم آزادیخواه و محبوب همه ما را پای چوبه دار بردند تا آزادیخواهی و برابری طلبی را در جامعه سلاخی کنند.

فرزاد بر خلاف پرونده سازیها و اتهاماتی که به وی نسبت داده شده بود واقعا جرمی نداشت و جرمی مرتکب نشده بود. فرزاد فلسفه زندگیاش را در آخرین نامه قبل از اعدام چنین بیان کرد: "مگر می توان بار سنگین مسئولیت معلم بودن و بدر آگاهی پاشیدن را بر دوش داشت و دم برنیاورد؟"

مگر می توان بغض فروخورده دانش آموزان و چهره ی

نحیف آنان را دید و دم نزد؟

مگر می توان در قط سال عدل و داد معلم بود، اما "الف" و

"بای" امید و برابری را تدریس نکرد، حتی اگر راه ختم به

اوین و مرگ شود؟

نمی توانم تصور کنم در سرزمین "صمد"، "خانعلی" و

"عزتی" معلم باشیم و همراه ارس جاودانه نگردیم. نمی توانم

تجسم کنم که نظاره گر رنج و فقر مردمان این سرزمین باشیم

و دل به رود و دریا نسپاریم و طغیان نکنیم؟"

مردم آزادیخواه کامیاران!

جمهوری اسلامی در حالی امروز دست به این جنایت زد که سالهاست با بحران سیاسی، اقتصادی و فرهنگی روبرو است. ترس از مردم معترض سرپای رژیم را فرا گرفته است و این اعدامها نشان استیصال و درماندگی است. تنها راه خاتمه دادن به جنایت و دمدنش رژیم هار اسلامی سرمایه در ایران سرنگونی و پایان آن است. با تشدید مبارزه در عرصه های مختلف به عمر این رژیم باید پایان داد.

امروز همه ما در مقابل این سوال قرار گرفته ایم چگونه میتوان خشم و اندوه خود را در مقابل این عمل جنایتکارانه سازمان دهیم؟ می شود و باید در صف هزاران نفره خانواده عزیز زندانیان سیاسی اعدام شده اخیر را در آغوش گرفت! به آنها سرکشی کرد. هر جا امکان دارد باید مراسم یادبود گذاشت و به این جنایت اخیر اعتراض کرد.

ما به خانواده عزیز زندانیان سیاسی اعدام شده فرزاد کمانگر، علی حیدریان، فرهاد وکیلی، شیرین علم هولی و مهدی اسلامیان تسلیت میگوییم و خود را شریک غم و اندوه از دست دادن این عزیزان میدانیم!

تنگ و نفرت بر جمهوری جنایتکار اسلامی!
زنده باد یاد و خاطره فرزاد کمانگر و دیگر زندانیان اعدامی اخیر
زنده باد آزادی برابری، حکومت کارگری
۱۹ اردیبهشت ۱۳۸۹

مردم مبارز سنندج کارگران، زنان، جوانان!

جمهوری اسلامی دستان آغشته به خونسش را مدام با علامت تهدید و ارباب مشقت کرده و بر فراز سر جامعه ما تکان می دهد. ۵ انسان دیگر، فرزاد کمانگر، فرهاد وکیلی، علی حیدریان، شیرین علم هولی و مهدی اسلامیان، قربانیان جدید اعدام های مکرر و دستجمعی این جنایتکاران اندر رژیم اسلامی از بدو حاکمیت ننگینش جنگ علنی و نابرابری را به کارگران و مردم آزادیخواه اعلام کرده است. این ماشین جنگ و جنایت جز با مبارزه و اعتراض و تعرض متقابل مهار و متوقف نمی شود. اعتصاب عمومی مردم آزادیخواه کردستان جواب به رژیمی است که با استثمار وحشیانه طبقه کارگر و تحمیل فقر و بردگی و بیکاری و اعتیاد و فحشا و با اتکا به زندان و شکنجه و اعدام حکومت می کند. اعتصاب عمومی مردم کردستان، جوانی انسانی و انقلابی به رژیم جنایتکاران و سرمایه داران و علیه اعدام انسان به مثابه قتل عمد است. شرکت در اعتصاب عمومی، دفاع از آزادی و انسانیت و مبارزه ای انسانی علیه اعدام و برای لغو این اقدام جنایتکارانه است.

مردم!

در سکوت شما، جسارت و عطش آدمکشی جنایتکاران بیشتر خواهد شد. باید به این فحایع انسانی و به درد و رنج بی پایان مادران و پدران و خانواده های داغدیده خاتمه داد. اعدام و گرفتن جان هر تک انسانی به هر بهانه ای تعرض به آزادی و انسانیت است. بیایید با اعتصاب عمومی و با هم در مقابل این رژیم پلید و این قاتلان جان انسان و دزدان و غارتگران دسترنج کارگر و نان سفره مردم، از آزادی و حرمت انسانی مان دفاع کنیم!

کارگران، بازاریان، معلمان، کارمندان، دانش آموزان! دوستان! روز ۵ شنبه ۲۳ اردیبهشت اعتصاب کنید! مغازه ها را ببندید و بازار را تعطیل کنید! دانشگاه ها و مدارس و ادارات دولتی را تعطیل کنید! دست از کار بکشید و کارخانه و کارگاه ها را ببندید. در منازل و محافل و محلات خود و بهر شیوه ممکن بیانیه ها و طومارهای در محکومیت جنایت رژیم امضا کنید و خواستار لغو مجازات اعدام شوید!

مظفر محمدی

۲۱ اردیبهشت ۸۹ (۱۱ مه ۲۰۱۰)

پیام حسین مرادیگی—حمه سور

کارگران، مردم آزادیخواه کردستان! جمهوری اسلامی با اعدام فرزاد کمانگر، شیرین علم هولی، فرهاد وکیلی، علی حیدریان و مهدی اسلامیان، دست به جنایت دیگری زد. جمهوری جنایت و کشتار مثل همیشه قصد ارباب مردم متفقر و منزجر از این حکومت را دارد. در مقابل این جنایت باید ایستاد و تعرض حکومت اسلامی را باید پس زد. اعتصاب عمومی جواب فوری و قاطع ما در شهرهای کردستان در اعتراض به این جنایت و دیگر جنایات جمهوری اسلامی است. روز ۲۳ اردیبهشت را به روز اعتصاب عمومی خود تبدیل کنید. دست در دست هم بگذارید و در این روز همبستگی و اراده جمعی خود را در محکوم کردن این جنایت و در عقب راندن دور جدید تهاجم جمهوری اسلامی به خود و به فرزندانان و به جامعه، به نمایش درآورید. هیچکس نباید به خاطر فعالیت سیاسی و حزبی دستگیر و زندانی شود، هیچکس نباید به خاطر اعتراض به بی حقوقی کارگر، زن و کودک و دیگر بی حقوقی اقتصادی و مدنی و اجتماعی دستگیر و زندانی شود. مردم حق دارند از آزادی بی قید و شرط سیاسی، از آزادی بیان و عقیده و تحزب و تشکل و اعتصاب و اعتراض برخوردار شوند. زن و مرد باید کاملاً با هم برابر باشند. مذهب باید کاملاً از دولت جدا باشد. اعدام باید از صحنه جامعه ایران رخت بر بندد. زندگی هر فرد آماده به کار باید تماماً تأمین شود. این حداقلی از خواسته های ابتدائی توده کارگر و دیگر مردم زحمتکش و آزادیخواه در سراسر ایران است. حکومت اسلامی سی سال تمام است این حق و حقوق ابتدائی مردم را با استفاده از ماشین آدمکشی و بساط اعدام و شلاق و زندان و شکنجه خود در خدمت حفظ پایه های دولت بورژوائی در ایران، از توده کارگر و زن برابری طلب و جوان این جامعه و دیگر مردم معترض به جمهوری اسلامی سلب کرده است. در مقابل، سی سال تلاش و مبارزه شبانه روزی و تنفر و انزجاری که از این حکومت در میان شما مردم به این وضعیت موج میزند، گواه مقاومت و پایداری و عزم راسخان در تأمین حق و حقوق خود و درهم شکستن جمهوری اسلامی است. کارگران، زنان، جوانان، مردم آزاده کردستان روز ۲۳ اردیبهشت با تعطیل کردن کار، با تعطیلی دانشگاهها و مدارس و محیطهای آموزشی، با بستن دکان، بازار و امکان عمومی در اعتراض به این جنایت و عقب زدن جو ارباب حکومت کشتار و جنایت وارد اعتصاب عمومی شوید. خواستار برچیدن کامل بساط اعدام از جامعه و پایان دادن به جنایت حکومت اسلامی شوید. ب

یست و یکم اردیبهشت ماه ۱۳۸۹ برابر با ۱۱ مه ۲۰۱۰

کارگران جهان متحد شوید!

۸	ویژه اعتصاب پیروزمند ۲۳ اردیبهشت ۸۹ در کردستان	اکتبر ۳۷
از اعتصاب عمومی مردم کردستان حمایت کنیم پیام به کارگران و مردم آزادیخواه شهر بوکان و حومه رژیم جنایتکار اسلامی با اعدام فرزاد کمانگر، فرهاد وکیلی، شیرین علم‌هولی، علی حیدریان و مهدی اسلامیان، به دامنه تنفر مردم از خود بعد گسترده تری داد. این جنایت و قلداری آشکار بر آتش نفرت مردم آزادیخواه و مبارزین علیه مجازات اعدام و توحش افسارگسیخته جمهوری اسلامی بیش از پیش افزود. مردم کردستان که هوشیارانه همگام با کارگران و آزادیخواهان ایران که نه تنها تجربه سی سال مبارزه با حاکمیت سرمایه داران و اسلامیهای جنایتکار را دارند و هیچگاه مشروعیت آنان را نپذیرفته اند که در یکسال اخیر و در جریان کشمکش حاد جناحهای آن حکومت وحشی نیز به روشنی صف خود را حفظ کردند و تنفر خود را عملاً از همه جناحهای رژیم به نمایش گذاشتند. در تجربه پرربار سالگرد اعتصاب عمومی بیست و هشت مرداد سال گذشته جامعه کردستان بار دیگر بر عدم مشروعیت حکومت و تنفر از اعدام و زندان و کشتار و میلیتاریزه کردن محیط زندگی خود و نبود آزادیها تاکید کردند. با این همه تجربه و ظرفیت و پتانسیل اکنون و یکبار دیگر میتوان و باید با همان صف متحد و انزجار همگانی افسار گسیختگی حکومت اسلامی را متوقف کرد. میتوان و باید ماشین آدمکشی و اعدام را متوقف کرد. کارگران و آزادیخواهان کردستان با اعتصاب عمومی کوبنده و گسترده خود میتوانند ورق را علیه رژیم برگرانند. میتوانند دامنه نفرت خود را علیه همه جناحهای رژیم که در جنایتهای سی ساله متحد هم و مجرم و جانی بوده اند یکبار دیگر اعلام کنند. مردم کردستان با اعتصاب عمومی خود که کل آزادیخواهان ایران را همراه خود دارند، قادرند در این مقطع حساس ضربه مهلکی بر ماشین آدمکشی رژیم وارد کنند. نباید گذاشت این حکومت آدمکش و تروریست به آسانی فرزندان ما و انسانهای معترض را حلقه آویز کند. نباید مادران و پدران و خانواده های داغدار اعدام شدگان را تنها گذاشت! مردم آزادیخواه بوکان و حومه ! شما را فرامیخوانیم به این اعتصاب عمومی، که از جانب کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری- حکمیتست و چند حزب و سازمان و نهاد دیگر فراخوان داده شده است، بپیوندید. روز پنجشنبه 23 اردیبهشت را به روز اعتصاب عمومی تبدیل کنید. مراکز کار و مدارس و دکان و بازار را یکجا تعطیل کرده و بدینوسیله اعتراض و نفرت خود را از وحشیگریهای آن رژیم و مشخصاً بر علیه اعدام جنایتکارانه آن 5 نفر نشان دهید. ترفندها و تهدید های اوباش رژیم را با اتحاد و همبستگی خود خنثی کنید. نه به اعدام مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد آزادی، زنده باد برابری حسین مراد بیگی (حمه سور)، محمد سلطانی (حمه درزیولی)، سلام زیجی، محسن حسینی، علی شریفی، رحمان حسین زاده، سهند حسینی، قادر محمودپور، هاشم ترکمن، آرش حسینی، ابوبکر شریفزاده، عزیز عبدالله پور، علی شریفزاده		
اکتبر روز دوشنبه هردو هفته یکبار منتشر میشود		
اعتصاب عمومی روز پنجشنبه 23 اردیبهشت را پشتیبانی کنیم مردم مبارز سنج ! تنها موجودی که در دنیا هنگام تولد شعار مرگ بر او طنین انداخته ، جمهوری اسلامی این حکومت جهل و شکنجه و اعدام و فقر و گرانی است. مادران سالخورده مان را روی تختهای شکنجه خوابانند و تن خسته شان را به شلاق کشیدند. نوجوانانی را که هرگز به سن در آغوش کشیدن و دوست داشتن نرسیدند ، به جوخه های اعدام سپردند. امروز بعد از سی و یک سال که از عمر این رژیم هار اسلامی میگذرد آنچه برایمان مانده ، درد و رنج از دست دادن عزیزان اعدام شده مان است. روز یکشنبه این هفته جان پنج نفر دیگر از جوانان مان را گرفتند. اعتصاب عمومی روز پنجشنبه این هفته کوچکترین کاریست که در گرامیداشت یاد عزیزان از دست رفته مان، میتوانیم انجام دهیم. مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد اعتصاب عمومی رحمت مفاخری 21 اردیبهشت 89		
به گارد آزادی به پیوندید! زنده باد گارد آزادی!		

پیام به مردم مبارز شهرها و مناطق نقده، اشنویه، سلدوز، مرگور، ترگور، سوما و برادوست!

مردم مبارز، زنان، مردان و جوانان!

رژیم جمهوری اسلامی در ادامه سیاستهای سرکوبگرانه اش برای گسترش فضای نا امنی، ترس و واهمه، و جلوگیری از رشد و گسترش اعتراضات و مبارزات آزادیخواهانه و حق طلبانه میلیونها انسان روز یکشنبه، ۱۹ اردیبهشت ۱۳۸۹ پنج تن از زندانیان سیاسی به اسامی فرزاد کمانگر، علی حیدریان، فرهاد وکیلی، شیرین علم هولی، مهدی اسلامیان اعدام کرد. اعدام و بیحقوقی یکی از ارکان مهم و همیشگی این رژیم برای نگهداشتن سایه سیاه خود بر زندگی و جان و مال مردم بوده است. حاکمیت این رژیم مغفور و ضد بشری بدون اعدامها و سرکوب وحشیانه ممکن نمیبود.

تحمیل این همه بی حقوقی و مصیبت و فقر و بیکاری بر جامعه، بدون اعدام و شکنجه ممکن نمیبود. اعدام شنیع ترین جنایت دولتهاست و هدف از آن تنها و تنها ارباب شهروندان جامعه است. جواب این توحش عریان، ایستادگی متحدانه است. جواب ارباب دولتی، خنثی کردن آن با پافشاری بر مبارزه متحدانه است.

رژیم اسلامی با اعدام فرزاد کمانگر، فرهاد وکیلی، شیرین علم هولی، علی حیدریان و مهدی اسلامیان، بنزین تازه ای بر آتش نفرت مردم آزادیخواه ریخته و مبارزه علیه مجازات اعدام و توحش افسارگسیخته جمهوری اسلامی را به مرحله تعیین کننده ای برده است. مردم آزادیخواه کردستان با اعتصاب عمومی کوبنده و گسترده خود میتوانند ورق را علیه رژیم برگرانند. مردم کردستان با اتکا به سنت سی سال مقاومت علیه رژیم جنایتکار اسلامی، قادرند در این مقطع حساس ضربه قاطعی بر این ماشین آدمکشی وارد کنند.

روز پنجشنبه، ۲۳ اردیبهشت، مردم مبارز در شهرهای کردستان دست به اعتصاب عمومی خواهند زد. ما ضمن اعلام حمایت قاطع خود از این حرکت مبارزاتی، همه شما انسانهای آزاده را به شرکت وسیع در این اعتصاب و تعطیل کردن محل کارهای تولیدی، مغازه و کارگاه و مدرسه و ادارات و غیره فرامیخوانیم. روز اعتصاب عمومی در کردستان، روز نشان دادن قدرت و توانایی متحد مردم مبارز علیه این رژیم سرباپا جنایت و بیعدالتی ست. در این اعتصاب شرکت کنید!

مرگ بر رژیم جنایت و قساوت و بی حقوقی!

زنده باد مبارزات حق طلبانه مردم!

مصطفی یونسی

حسن ساوجبلاغی (ذلیلان)

عثمان رسولی

به مردم مبارز سقز! در اعتراض به اعدام و قتل جنایتکارانه زندانیان سیاسی به اعتصاب عمومی بپیوندید

خالد حاج محمدی

بامداد یکشنبه ۱۹ اردیبهشت، جمهوری اسلامی، پنج زندانی سیاسی، فرازدکمانگر، علی حیدریان، فرهاد وکیلی، شیرین علم هولی و مهدی اسلامیان را، پس از سالها حبس و تحمل وحشیانه ترین شکنجه های جسمی و روانی، در زندان اوین اعدام و به دار آویخت. مردم تک تک این فعالین را، چون نزدیکان خود، میشناختند! با دقایق درد و رنج و شکنجه هایشان، آشنا بودند، نامه ها و صدای اعتراضشان از درون زندانها را شنیده بودند .

این جنایت، قتل و آدمکشی آشکار، که جمهوری اسلامی درخفا کامل مرتکب شد، و تلاش کرد که آن را به سکوت بگذارند، بسرعت با موجی از خشم و کینه عمیق میلیونها نفر در سراسر ایران، و در خارج کشور مواجه شد. اندوه، خشم و نفرتی که اگر ماشین قتل و آدمکشی شان در حکومت مرعوب نکرده بود، میتوانست حکومت شان را بر سرشان خراب و قاتلین مردم را به سزای اعمالشان برساند .

مردم آزادیخواه سقز!

این اقدام و قتل های جنایتکارانه با هدف ارباب و خاموش کردن صدای اعتراض بر حق ما به نابرابری، به بی عدالتی و به بی سی سال جنایات و حق کشی در ایران، صورت میگیرد. فرزندان مردم، فعالین سیاسی، را اعدام کردند تا قدرت سرکوب خود را به رخ ما بکشند! تا به ما بقبولانند که جواب مخالفت و منطق رژیم حاکم همین است که می بینید، از ما میخواهند تسلیم توحش شان شویم! سالها حبس و شکنجه و سرانجام چوبه دار! میگویند این سرنوشت محتوم ما مردم، کارگران و زنان و جوانان در ایران و تحت حاکمیت جمهوری اسلامی این است!

این واقعیت ندارد! این سرنوشت محتوم ما و فرزندان ما نیست! تنها و تنها دلیل سرپا ماندن این ماشین جنایت و آدمکشی، تنها و تنها دلیل تداوم اعدامها و برپایی چوبه های دار، نه قدرت و توان مشتی جانی و آدمکش در قدرت که رضایت، سکوت، و صف پراکنده ما است. باید به این جنایات، متحد و یک پارچه، برای همیشه پایان داد!

کمیته کردستان حزب حکمتیست در اعتراض به این اعدامها، در اعتراض به احکام جنایتکارانه اعدام بطور کلی، برای نجات جان سایر زندانیان، و در دفاع از حق مردم برای اعتراض و مخالفت، روز پنجشنبه ۲۳ اردیبهشت در شهرهای کردستان اعلام اعتصاب عمومی کرده است. همزمان تعداد دیگری از احزاب و سازمانهای سیاسی نیز مردم را به اعتصاب عمومی، فراخوانده اند .

مردم مبارز!

کارگران، زنان، جوانان

لازم است شما مردم آزادیخواه، شما مخالفین اعدام و کشتار، همگام با مردم سایر شهرها، روز پنجشنبه دست از کار بکشید! کارخانه و مدرسه و اداره و بازار را تعطیل کنید! با اعتصاب خود به این توحش و جنایت اعتراض کنید. اعتراض به اعدام این پنج فعال سیاسی، اعتراض به اعدام معترضین و مخالفین جمهوری اسلامی وظیفه انسانی همگی ماست. این اقدامی است علیه موج سرکوبی که جمهوری اسلامی، برای تحمیل خود و به تمکین کشاندن ما، برای شکستن ما، برای لگد مال کردن ابتدائی ترین حقوق انسانی مان براه انداخته است .

اعتراض یکپارچه ما، و جواب متحد مان، تنها تضمین در هم شکستن این موج سرکوب است.

فراخوان به اعتصاب عمومی در کردستان

پیام علی عبدالی ، محمد خضری ، محمود محمدزاده ، ثریا خضری و سهند حسین زاده به مردم سردشت ، ربط و شهرکهای منطقه مردم مبارز سردشت و حومه !

رژیم هار و جنایتکار جمهوری اسلامی در تازه ترین پرده نمایش وحشت خود اقدام به اعدام پنج تن از زندانیان سیاسی نمود و با اینکار ضمن ابزار گستاخی به مردم ایران در ادامه سیاست اعدام، به جامعه جهانی و کلیه موازین حقوق و حرمت

انسانی توهین و دهن کجی نموده و ادامه سیاست کشتار را بمثابة ابزاری مداوم در ایجاد ارباب و سرکوب هر نغمه آزادیخواهی هر روز بیشتر گسترش میدهد. گو اینکه این ماشین کشتار هیچ توفقی ندارد و تنها در نابودی آن باید به خاتمه اعدام امیدوار بود.

پاسخ این سخافت نظام سرمایه داری اسلامی را تنها میتوان با قدرت اتحاد عمومی طبقه کارگر و دیگر بخشهای محروم جامعه ایران میتوان داد و با اقدامی همگانی باید این ماشین اعدام و سرکوب را از کار انداخت . اعتصاب عمومی اعلام شده در روز پنجشنبه هفته جاری از جمله یکی از راههای اتحاد عمومی برای توقف عمل شنیع اعدام و افسار کردن سران جنایتکار این نظام است با پاسخ مثبت به این فراخوان روز پنجشنبه را به روز تعطیل سراسری در همگامی با دیگر مناطق کردستان تبدیل کرده و این خبر را وسیعاً به دیگران برسانید . تمام مراکز کار و فعالیتهای اقتصادی و خدماتی را متوقف کنید، کارگاهها ، بازار ، مدارس ، ادارات و بنگاهها یکپارچه به حالت

به این فراخوان روز پنجشنبه را به روز تعطیل سراسری در همگامی با دیگر مناطق کردستان تبدیل کرده و این خبر را وسیعاً به دیگران برسانید . تمام مراکز کار و فعالیتهای اقتصادی و خدماتی را متوقف کنید، کارگاهها ، بازار ، مدارس ، ادارات و بنگاهها یکپارچه به حالت

طریقی که برایتان ممکن است انعکاس دهد . زنده باد اعتصاب سراسری مرگ بر جمهوری اسلامی

آزادی برابری حکومت کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

Worker-communist Party of Iran -
Hekmatist

اطلاعیه شماره ۱ کمیته کردستان حزب حکمتیست

آغاز اعتصاب عمومی در شهرهای کردستان

طبق اخبار رسیده به کمیته کردستان حزب حکمتیست، اعتصاب عمومی مردم در شهرهای کردستان آغاز شده است. در شهرهای سنندج، مریوان، بوکان، سقز، مهاباد کامیاران و اشنویه دکان و بازارهای شهر در حال تعطیل کامل هستند. سرکوبگران جمهوری اسلامی با فشار و زور بر صاحبان مغازه ها میخوانند، مجبورشان کنند که دکان و بازار را باز کنند، اما موفق نشده اند. در همه این شهرها نیروی وسیع نظامی و انتظامی در داخل و حومه شهر مستقر شده است.

در اطلاعیه های بعدی اخبار جدید اعتصاب عمومی مردم کردستان را به اطلاع میرسانیم.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

23 اردیبهشت 1389 - 13 مه 2010

اطلاعیه شماره ۲ کمیته کردستان حزب حکمتیست

گسترش اعتصاب عمومی در شهرهای کردستان

اعتصاب عمومی با استقبال وسیع مردم کردستان روبرو شده است. دامنه این اعتصاب در حال گسترش است. شهرهای بانه، سردشت و ربط و دهگلان هم در اعتصاب بسر میبرند. بخشی از دکان و بازار در شهر پیرانشهر تعطیل است. مراکز کارگری شهرک صنعتی سنندج و مراکز کارگری مسیر کمربندی شهر بوکان تعطیل هستند. هر چند وقت امتحانات پایان سال است، اما در همه شهرها و مشخصا سنندج و بوکان و کامیاران دانش آموزان به مدارس نرفته اند. دانشگاه پیام نور مریوان تعطیل است. مدارس و دکان و بازار شهرک سروآباد در مسیر مریوان - سنندج تعطیل است. مردم روستای بزرگ قه لاجی دیشب اعلام میکنند که روز پنجشنبه در اعتصاب خواهند بود. مدارس ابتدایی و راهنمایی و دکانهای این روستا تعطیل است. در منطقه ژاوه رود حومه سنندج مدارس تعطیل است و مردم از سفر به شهر سنندج خودداری کرده اند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

بیست و سوم اردیبهشت 1389 - 13 مه 2010

زنده باد همبستگی طبقاتی کارگران!

اطلاعیه شماره ۳ کمیته
کردستان حزب حکمتیستفشار سرکوبگران
اسلامی علیه اعتصاب
مردم مریوان

اطلاعیه شماره ۵ کمیته کردستان

حزب حکمتیست

ترس و هراس سرکوبگران
جمهوری اسلامی از اعتصاب
مردم کردستان

کمیته کردستان حزب حکمتیست

بیست و سوم اردیبهشت ۱۳۸۹ - سیزدهم مه

2010

اطلاعیه شماره ۶ کمیته کردستان

حزب حکمتیست

اقدام ماجراجویانه مغایر با
دستاوردهای اعتصاب پیروزمند
مردم است
زنده باد دستاوردهای درخشان
اعتصاب عمومی امروز

به مردم و جوانان شهر سنندج

اعتصاب عمومی ۲۳ اردیبهشت مردم کردستان با موفقیت بزرگ، لحظه های پایانی خود را تجربه میکند. مردم کردستان با اعتماد بنفس و پیروزمند ارزش دستاورد حرکت بزرگ خود را میدانند. در نتیجه با درایت و کاردانی باید مواظب باشند در این آخرین لحظه های درخشان روز بیست و سوم هیچ اقدام حساب نشده و نسنجیده، موجب لطمه به دستاورد مهم اعتصاب امروز نشود. طبق خبری که به دست ما رسیده، عده ای حال با هر "نیتی" از مردم سنندج خواسته اند که غروب امروز در پارک استقلال سنندج تجمع و تحصن کنند. با صراحت اعلام میکنیم این اقدام اشتباه است. این اقدام مغایر با اهداف و ابتکار اعتصاب بزرگ امروز است. اعتصاب عمومی پاسخ میلیونها نفر از مردم شهرهای کردستان و شهر سنندج به جنایت های جمهوری اسلامی و مجازات اعدام است. این بهترین پاسخی است که در این روز توده مردم به رژیم دادند. اعتصاب مردم به بهترین شکلی به هدف خود رسیده است. ارزش این را عمیقاً باید دانست. در نتیجه هر اقدامی به حفظ این دستاورد بزرگ بی توجه باشد، لازمست از جانب مردم جواب منفی بگیرد. در حالی که توده میلیونی مردم پیروزی خود را جشن میگیرند، در حالیکه رژیم هار اسلامی با گسیل وسیعترین نیروهای درنده و سرکوبگر عملاً به حکومت نظامی دست زده و در حالیکه در طول اعتصاب نتوانستند مانع جدی در مقابل مردم ایجاد کنند، اکنون مثل مار زخم خورده دنبال بهانه ای برای سرکوب

در مقابل اعتصاب عمومی مردم کردستان و گسترش آن سرکوبگران جمهوری اسلامی به ترس و وحشت افتاده اند. اعمال فشار آنها برای مقابله با اعتصاب عمومی به روشنی عجز و ناتوانی آنها را در مقابل مردم نشان میدهد.

مهاباد

همه مغازه ها و بازارو کل شهر در حال تعطیل است. تنها مواردی از مطب دکترها بخاطر رعایت حال بیماران باز می باشند. در پشتپ نیروهای رژیم با مردم درگیر شده اند. در محله باغ شایگان مردم با کلانتری ۱۳ درگیر شده اند. فضای متشنجی در شهر هست. نیروهای سرکوبگر تلاش می کنند مردم را با زور وادار به باز کردن مدارس بنمایند. یگان ویژه و نیروی های اطلاعاتی در مراکز مختلف شهر مستقر شده اند. ارتباطات تلفنی مختل شده است

بوکان

نیروهای رژیم با فشار و تهدید در صدد شکستن اعتصاب کامل مردم هستند. فضای شهر پلیسی است. دکان و بازار شهر از جمله در

انقلاب - بلوار کردستان- خیابانهای مجسمه مادر، سنگینی، چهار راه لندن، ورزش، جاده حصار، ابوذر، کمربندی، سقز، وحدت، امیرآباد، گل تپه، دورمیدان معلم، میدان اسکندری، میدان فرمانداری، بیمارستان تازه، چهار راه مولوی شرقی وغربی، فرمانداری و محلات میراوا، مجبور آوا، کلهرآباد، گل تپه و مجبور آباد و دیگر محلات شهر همراه با مردم در اعتصاب بسر

میرند

سنندج :

نیروی اماکن نیروی انتظامی در شهر سنندج اقدام به شکستن قفل چند پاساژ کرده است و در سطح شهر این نیرو مشغول فیلم برداری از مغازه هاست.

نقده

در نقده رژیم با تهدید و اجبار موفق به بازکردن بخشی از بازار شده است. مغازه های خیابان بالغچی، اسماعیل آباد رجایی و بلوار پیرانشهر در اعتصاب هستند.

نودشه و نوسود:

در نودشه و نوسود به دلیل محدودیتهایی که

مامورین سرکوبگر اسلامی با فشار و زور میخواهند به اعتصاب مردم مریوان پایان دهند. نیروی نظامی و نیروهای لباس شخصی و مامورین اماکن با فشار به مغازه داران و کاسبکاران بعضی را مجبور به باز کردن مغازه هایشان کرده اند. مزدوران خود قفل بعضی پاساژها را شکسته اند. این فشار ادامه دارد اما تاکنون مردم مقاومت کرده و بخش عمده دکانهای پاساژ حاجی ویسی، صابونفروشان بین چهارراه بایوه، مغازه های جنب مسجد هزاره، از شبرنگ تا بایوه به طرف استادبوم در اعتصابند. مزوران اسلامی دیشب تعدادی از جوانان مبلغ اعتصاب را دستگیر کرده و تاکنون آزاد نکرده اند. علیرغم فشار سرکوبگران، مراکز کارگری شهرک صنعتی شهر مریوان در اعتصابند. دانش آموزان و معلمان زیادی نیز امروز به مدارس نرفته اند. شهرک سروآباد، و روستاهای قلعه جی و قلعه گاه در اعتصاب به سر می برند.

کمیته کردستان حزب حکمتیست

بیست و سوم اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۳ مه
2010اطلاعیه شماره ۴ کمیته کردستان
کمیته کردستان حزب حکمتیستشهر کامیاران در اعتصاب
کامل استمردم دسته دسته به دیدار
مادر و بستگان فرزند
کمانگر میروند

اعتصاب عمومی با استقبال وسیع مردم کامیاران روبرو شده است. دکان و بازار و مراکز کارگری و مدارس این شهر تعطیل است. مردم دسته دسته به دیدار مادر و دیگر بستگان فرزند کمانگر میروند و با آنها اعلام حمایت و همبستگی میکنند.

کمیته کردستان حزب حکمتیست

بیست و سوم اردیبهشت ۱۳۸۹ - سیزدهم مه
2010

نه قومی نه اسلامی مرگ بر جمهوری اسلامی

به نامهای نوزاد بابان، مونیر جبار، ریبوار محمد را دستگیر کردند. دستگیر شدگان بعداً آزاد شدند. به این ترتیب با فشار و زور نیروهای پلیس تجمع حمایتی ناتمام ماند.

کمیته کردستان حزب حکمتیست

24 اردیبهشت 1389 - 14 مه 2010

اطلاعیه شماره 9 کمیته کردستان حزب حکمتیست

یورش نیروهای سرکوبگر رژیم به مراسم بزرگداشت فرزاد کمانگر در شهر کامیاران

طبق قرار قبلی امروز ساعت 10 صبح در شهر کامیاران، خانواده فرزاد کمانگر به همراه صد ها نفر از مردم آزادخواه این شهر، بمنظور برپایی مراسم بزرگداشت یاد و خاطره فرزاد کمانگر در یکی از مساجد شهر حضور بهم رساندند. با پخش این خبر، مردم شهر دسته دسته به این مراسم می پیوستند. مزدوان رژیم با شنیدن این خبر، از ترس افزایش جمعیت در این محل و گسترش اعتراضات آنها، بلافاصله راس ساعت 11 صبح با نیروی زیادی به مسجد حمله کرده و با زور و قلدری مراسم را بهم زده و با بیرون کردن مردم از مسجد؛ در آنرا نیز قفل نمودند. بدین ترتیب مزدوران رژیم اسلامی مانع برگزاری مراسم بزرگداشت فرزاد کمانگر شدند. بنا به همین خبر، سه خانواده دیگر اعدام شدگان، به نشانه حمایت و همبستگی با خانواده فرزاد به منزل آنها در کامیاران رفته اند.

ما بار دیگر به خانواده فرزاد و خانواده همه اعدام شدگان تسلیت گفته و در غم از دست دادن این عزیزان، خود را با آنان سهیم و شریک می دانیم

کمیته کردستان حزب حکمتیست 1-02-24

ها این جمله را تکرار میکرد: "راه فرزند را ادامه بدهید، قلمهایتان را زمین نگذارید". این جملات پر قدرت و امیدوار و توانا با تصمیم مردم برای اعتصاب عمومی عجین شده و منطبق بود. فرد دیگری از جمع یاران دایه سلطنه به درست گفته که "امروز همه احساس میکنند که یکی از فرزندان خودشان اعدام شده است".

اعتصاب وسیع مردم نشان داد تا زمانی که ریشه ناعدالتی و ستم، زندان و اعدام هست، راه مقاومت و مبارزه ادامه خواهد یافت و قلمها زمین گذاشته نخواهد شد. این بخشی از اعتراض مردمی است که امروز نشان دادند در برابر زندان و اعدام آزادیخواهان آنچنان پاسخی به سران جمهوری اسلامی میدهند که هیچگاه فراموش نکنند. اینها مبارزه ما مردم را دستکم گرفتند و به این جنایت دست زدند. با اعتصاب عمومی مردم پاسخ سختی گرفتند.

کمیته کردستان حزب حکمتیست

بیست و سوم اردیبهشت 1389 - سیزدهم مه

2010

اطلاعیه شماره 8 کمیته کردستان

حزب حکمتیست

تجمع حمایتی از اعتصاب

عمومی در سلیمانیه با حمله

پلیس امنیتی روبرو شد

حزب کمونیست کارگری کردستان طی اطلاعیه ای به تاریخ پنجشنبه بیست و سوم اردیبهشت از حمله پلیس امنیتی شهر سلیمانیه موسوم به "آسایش" به تجمعی در میدان مرکزی شهر "به رده رکی سه را" خبر میدهد. هدف اصلی این تجمع حمایت از اعتصاب عمومی مردم کردستان ایران بوده و به علاوه ترور "سردشت عثمان" فعال سیاسی و ژورنالیست جسور را محکوم میکردند.

در این تجمع مهاجرین و پناهندگان سیاسی ایرانی حضور وسیع داشتند. حاضرین حمایت خود را از اعتصاب عمومی مردم کردستان اعلام میکردند. شرکت کنندگان در این تجمع در اواسط برنامه با حمله نیروهای انتظامی و امنیتی موسوم به آسایش مواجه شده و مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. پوسترها و شعارها را پاره کردند. به خبرنگاران تعرض کردند. تعدادی از فعالین سیاسی و از جمله سه نفر از کادرهای حزب کمونیست کارگری کردستان

مردم هستند. در چنین شرایطی اقدام به تجمع و حرکت اعتراضی خارج از چارچوب اعتصاب در این روز معین، چیزی جز ماجراجویی و حرکت غیر مسئولانه نیست. سرکوبگران اسلامی رها شده در خیابانهای سنجند میتوانند به این بهانه به تجمع کنندگان حمله کنند و به صف اعتراض مردم خون بپاشند. در صورت چنین اتفاقی به پیروزی بزرگ اعتصاب مردم لطمه وارد خواهد شد.

لذا با درایت و هوشیاری نباید چنین مجالی برای سرکوبگران فراهم شود. باید در این روز معین به چارچوب ابتکار و هدف اعتصاب عمومی چسبید و به دور از احساسات، اقدامات بیمورد و غیر مسئولانه را به آن تحمیل نکرد. در مبارزه ای که علیه جمهوری اسلامی داریم طبیعی است که تحصن و اعتراض و تجمع بسیار برحق و ضروریست. اما هر اقدامی زمان و مکان مناسب خود را میخواهد. برای این اقدامات اعتراضی فرصتهای فراوان دیگر در پیش داریم. امروز و در پایان اعتصاب عمومی پیروزمند مردم، اقدام به تجمع در پارک استقلال سنجند اشتباه است. ما از مردم آگاه سنجند و جوانان پرشور این شهر که نقش تعیین کننده در موفقیت همین اعتصاب امروز داشتند، میخواهیم به چنین فراخوانی جواب مثبت ندهند. دستاوردهای اعتصاب امروز میتواند تقویت کننده مهم جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی در جامعه باشد. این پیروزی و این دستاورد را همچون مردمک چشم باید محافظت کنیم.

کمیته کردستان حزب حکمتیست

بیست و سوم اردیبهشت 1389 - سیزدهم مه

2010

اطلاعیه شماره 7 کمیته کردستان حزب حکمتیست

همبستگی مردم کامیاران با مادر و بستگان فرزاد کمانگر

"راه فرزند را ادامه بدهید، قلمهایتان را زمین نگذارید"

یکی از جلوه های بسیار ارزشمند اعتصاب امروز شهرهای کردستان دیدار وسیع مردم کامیاران با مادر و خانواده فرزاد کمانگر بود. امروز شهر کامیاران یکی از کانونهای گرم اتحاد و همبستگی با خانواده فرزاد کمانگر و قدردانی از مبارزه و مقاومت وی بود.

هزاران نفر از مردم کامیاران امروز دسته دسته به خانه فرزاد کمانگر رفتند. با خانواده او و به ویژه مادرش اظهار همدردی کردند. مردمی که اعتصاب کردند همه شریک اندویشان بودند. دایه سلطنه در جواب تسلیت

زنده باد آزادی زنده باد برابری

برابری طلبی

پیام اعتصاب ۲۳ اردیبهشت، رد و نفی بی اما

حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست

حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست

۲۳ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۳ مه ۲۰۱۰

زندانیان سیاسی آزاد باید گردند

پیام رحمان حسین زاده دبیر کمیته کردستان حزب حکمتیست

زنده باد اعتصاب عمومی مردم کردستان زنده باد تحرک توده ای آزادیخواهی و برابری طلبی

اعتصاب عمومی و قدرتمند مردم شهرهای کردستان در اعتراض به اعدام زندانیان سیاسی، و در اعتراض مستقیم به اعدام پنج انسان عزیز و مقاوم، فرزند کمانگر، شیرین علم هولی، مهدی اسلامیان، فرهاد وکیلی و علی حیدریان با موفقیت پایان یافت.

امروز شهرهای کردستان میدان کشمکش و صف آرای مردم آزادیخواه، زنان و مردان و جوانان معترض به حکم اعدام و سرکوب و جنایت جمهوری اسلامی با همه دستگاه تحمیق و سرکوب آن بود. در این جدال مردم آزادیخواه همه شهرها و شهرکها و بسیاری از روستاهای مختلف با پیوستن به اعتصاب عمومی، با تعطیلی کار و مدرسه و بازار، تنفر خود را از اعدام زندانیان سیاسی و این پنج نفر اعلام کردند و پوزمه مسئولین و فرماندهان و مزدوران جمهوری اسلامی را به خاک مالیدند.

تلاش نیروهای سرکوبگر رژیم، میلیتاریزه کردن فضای شهرها و گسیل گله های مسلح و غیر مسلح به شهرهای فوق، همراه تهدید و احضار و زندان فعالین معترض و ارسال اکیبهای کمکی از مسئولین و استراتژیستهای جنایتکار با هدف کنترل اوضاع، هیچکدام نتوانست اراده محکم مردم معترض را در هم شکنند و همگی در مقابل صف معترض و متحد آنها که تصمیم به اعتصاب گرفته بودند باطل شدند.

مردم آزادیخواه شهرهای کردستان کارگران، زنان جوانان شما موفقیت اعتصاب عمومی در اعتراض به

اعدام را در مقابل جمهوری اسلامی ممکن کردید، درود بر شما! این اعتصاب لازم و ضروری بود، تا دولت حاکم و همه دم و دستگاه تحمیق و کشتارشان بدانند که اجازه نمیدهیم برای شکستن اراده مان، فرزندانمان را به گروگان گرفته و به دار آویزند. اجازه نخواهیم داد زندانیان سیاسی را دسته دسته اعدام کنند تا مثنی جنایتکار بتوانند قدرت سرکوب خود را به رخ طبقه کارگر، به رخ زن و جوان و به رخ مردم منزجر از جمهوری اسلامی بکشند. نشان دادید که تحمل این جنایات را نخواهید کرد و نشان دادید با آگاهی و هوشیاری و سازمانیافتگی هر زمان لازم باشد در دفاع از حق حیات و زندگی و معیشت خود و هموعان خود و در دفاع از حرمت و کرامت انسان، در دفاع از آزادی بیان و عقیده به میدان خواهید آمد.

اعتصاب سراسری و وسیع شما سدی است در مقابل دستگاه مخوف کشتار و قتل و جنایتی که سی سال است صدها هزار نفر را از کمونیستها، از فعالین و رهبران کارگری، از زنان و جوانان معترض و از مخالفین یک رژیم قرون وسطایی از ما گرفته است. قرار بود ماشین سرکوب به کارش ادامه دهد، قرار بود با اعدام دسته دسته زندانیان سیاسی و معترضین، جامعه ایران را به شهر "خاموشان" تبدیل کنند که در آن رهبر کارگری را به جرم حق طلبی زنجیر کنند و درمیدانهای شهر شلاق زنند، که زن آزاده را به جرم حق طلب بودن به دار زنند و زندگی جوان معترض را به تباهی بکشند و کسی هم بانگ اعتراض سر ندهد. قرار بود دستگاه سرمایه و سرکوب، چنان کارگران، تولید کنندگان ثروت جامعه را بکوبند که جز به نان شب در فکر چیزی نباشند و حق طلبی و اعتراض و زندگی انسانی و برابر را برای همیشه فراموش کنند تا جنایتکاران حاکم و طبقه سرمایه دار بتوانند با آسودگی کامل به قیمت فقر و محرومیت اکثریت مردم سود ببرند. اما اعتصاب قدرتمند شما این معادلاتشان را بر هم زد. اینها غافلند از اینکه حضور موثر کارگر و کمونیسم در سه دهه تحولات انقلابی این جامعه چنان آگاهی و پختگی اجتماعی ایجاد کرده، که این مردم تشخیص میدهند، چه وقت و چگونه با جنبش و تحرک و سیاست و سازماندهی مستقیمی مربوط به سرنوشت خویش به عنوان ستمکشان و محرومان جامعه به میدان آیند و

درست بر اساس همان آگاهی و پختگی از تحرک و جنبش و سیاست متضاد با منافع اجتماعی توده مردم ستمکش و محروم دوری کنند. کاری که شما مردم بدرست در قبال "جنبش جاری سبز" بورژواها پیشه کردید و "اتهامات" بورژوا ناسیونالیستهای سبز و کرد و غیرکرد را به جان خریدید. شما مردم با اعتصاب قدرتمند و چپ و رادیکال خود نشان دادید که جنبش مورد انتخاب ما، جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه است، به اینجا تعلق داریم و در راستای آن به میدان می آیم.

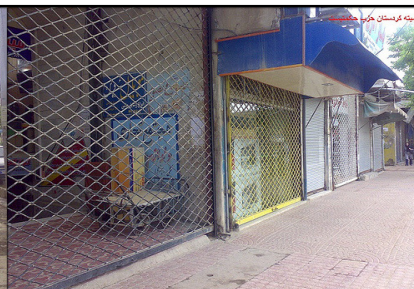
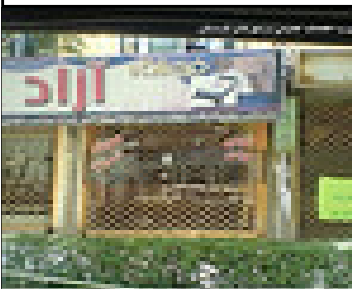
اعتصاب عمومی شهرهای کردستان قدمی مهم در اعتراض به جمهوری اسلامی و احکام اعدام بود. تجربه ای شیرین از صفی محکم و متحد در دفاع از حقوق اولیه انسان در ایران بود. در همان حال ادای وظیفه ای اجتماعی و مهم در قبال پنج عزیز اعدام شده و تلاشی افتخار آفرین برای اعلام همبستگی و همسرنوشتی با خانواده و بستگان این جانباختگان را به ثبت رساند.

جا دارد به همه کسانی که به این اعتصاب پیوستند، به همه کسانی که اعتصاب را ممکن کردند، به همه فعالین کمونیستی که در مدتی کوتاه صدای ما و فراخوان ما را به مردم رساندند، به همه کمونیستها و آزادیخواهانی که بدون تلاش آنها این تحرک ممکن نبود درود بفرستیم.

همینجا از همه رفقای عزیزم در حزب حکمتیست و تشکیلات کردستان آن، از همه فعالین و دوستداران آن چه در شهرهای ایران و چه در خارج کشور که برای به پیروزی رساندن اعتصاب شبانه روز کار کردند، سازمان دادند، روشنگری کردند و کارگر و زن و جوان و مردم آزادیخواه را قانع کردند که اعتصاب کنند درود میفرستیم.

رحمان حسین زاده دبیر کمیته کردستان حزب حکمتیست بیست و سوم اردیبهشت ۱۳۸۹ - سیزدهم مه ۲۰۱۰

کمیته کردستان حزب حکمتیست بیست و سوم اردیبهشت ۱۳۸۹ - سیزدهم مه ۲۰۱۰

زنده باد اعتصاب عمومی ۲۳ اردیبهشت

مصاحبه اکتبر با سالار کرداری در رابطه با اعتصاب عمومی مردم در کردستان

اکتبر، روز ۲۳ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹ در اعتراض به اعدام ۵ نفر از فعالین سیاسی توسط حکومت اسلامی در کردستان اعتصاب عمومی صورت گرفت. کلا چه ارزیابی ای از این حرکت موفقیت آمیز دارید؟

سالار کرداری

قبل از هر سخنی به این اشاره می کنم که این حرکت بهترین تسکین و مرهم بود برای داغ دل خانواده های عزیزی که در این جنایت عزیزترین اعضای خانواده شان را از دست دادند و این اعتصاب بهترین شکلی بود که میشد با خانواده های این ۵ نفر همدردی کرد. اعتصاب ۲۳ اردیبهشت اوج و اعتلای جنبشی بود که سالیان سال است انسانیت، آزادی خواهی و برابری طلبی را نمایندگی می کند. این حرکت عظیم بار دیگر ثابت کرد که مردم آزادیخواه کردستان در برابر جنایات رژیم به هیچ وجه ساکت نمی نشینند. مردم مبارز با جواب دادن به فراخوان کمیته کردستان حزب حکمتیست و دیگر احزاب و سازمانهای اپوزیسیون چپ به مانند کومه له مهر تأیید دیگری به پای برگه ی تاریخ ایران گذاشت که همچنان جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی، جنبش انسانیت و جنبش نه به اعدام و جنایت، برحق ترین و وسیعترین جنبش موجود در کردستان است. اعتصاب عمومی اخیر را من دنباله اعتصاب ۲۸ مرداد میدانم و شرکت کنندگان در این اعتصاب، سرمایه های با ارزش جنبش ما به شمار می روند.

مردم کردستان تاریخی را دوباره ساخت که به مانند کوچ شهر مریوان و اعتصاب ۲۸ مرداد بشریت را متوجه خود کرد. اعلام انزجار وسیع از جنایات جمهوری اسلامی را این اعتصاب در بهترین شکل نمایندگی کرد و به جهانیان فهماند که این مردم با هیچ دستگاه سرکوب و خفقاتی سر سازش و تسلیم شدن ندارند. از سوی دیگر چهره سراسیمه ی رژیم که به کرات با توسل به زور خواست مانع این اعتصاب شود، دیدنی بود. شاید سالیان سال است که با چنین وحدت عملی روبه رو نشده بود. شاید فکر می کرد با استفاده از دستگاه کثیف تبلیغاتی اش میتواند چهره فرزدانمکانگر و دیگران عزیزان اعدای را مخدوش کند. پیام بزرگ و فراموش نشدنی این اعتصاب به رژیم این بود که مردم در مقابل جنایات وی سکوت نخواهند کرد و اعتصاب سراسری اخیر این مهم را به اثبات رساند.

پیام قابل تأمل دیگری که این حرکت با خود داشت، به کرسی نشاندن دوباره این واقعیت بود که این مردم به هیچ وجه توهمی به جمهوری اسلامی و جناحهایش ندارد و صف خود را از کسانی که فکر می کنند می شود دست های خونین امثال موسوی را شست و آن را نماینده ی آزادی و عدالت معرفی کرد، جدا میبندد. نقش تعیین کننده خانواده های عزیزان اعدای در این حرکت قابل تقدیر و اهمیت بود که یک لحظه خود را از جمعیت دور نکرده و همراه با آنها ایستادند و به شایستگی هرچه تمامتر نمایندگی فرزندان عزیزشان را کردند.

در آخر از همه ی فعالین چه در داخل و چه در خارج، به خصوص فعالین حزب حکمتیست، از مردم مبارز و آزادیخواه کردستان و همه ی کسانی که در به ثمر رسیدن این اعتصاب سهیم بودند تشکر و قدردانی می کنم و در یک جمله بگویم که این حرکت پیروزمند محکمترین جواب به جنایات رژیم، بهترین هدیه به خانواده های این عزیزان و بزرگترین نه! به اعدام و سرکوب بود.

مصاحبه کننده: اسماعیل ویسی

در پایان اعتصاب عمومی در کردستان

حسین مرادیبیگی (حمه سور)

اعتصاب شکوهمند مردم کردستان با موفقیت پایان یافت. درود بر این مردم آزاده و درود به همه کسانی که با تلاش خستگی ناپذیر خود چه در داخل و چه در خارج، این موفقیت را ممکن کردند. درود به خانواده ۵ عزیز از دست رفته؛ این اعتصاب در عین حال همبستگی افتخار آفرینی را برای خانواده های این جانباختگان نیز به ثبت رساند. دشمن ما را دستکم گرفته بود. خیال میکرد با اعدام ۵ زندانی سیاسی، مردم به ستوه آمده از حکومت کشتار و جنایت اسلامی را در ایران مرعوب و با زهر چشم گرفتن از توده کارگر و دیگر مردم آزادیخواه، طناب استثمار سرمایه را بر گرده کارگر سفت تر و اختناق سیاسی و فرهنگی را بر جامعه ایران تشدید خواهد کرد. اما جواب قدرتمندی گرفت.

مردم آزاده در کردستان در همراهی با همه آزادیخواهانی که خواهان برچیدن بساط اعدام و کشتار در سراسر ایرانند، پوزه جانبان جمهوری اسلامی را به خاک مالیند.

این اعتصاب نشان داد که میشود علیه جمهوری اسلامی اعتراض میلیتانت کرد، متحد شد و این دولت را به عقب راند بدون اینکه نیازی به رفتن زیر عبا "جنبش جاری" (جنبش سبز) و دادن شعارهایی که با آن سی سال است مردم ایران را به اعدام و شکنجه و زندان و خفقان اسلامی بسته اند، باشد. بدون اینکه نیازی به رفتن در عاشورا و روز قدس و تحقیر زنان و جوانان و بردن آنان به نماز جمعه به امامت فلان آیت الله باشد و با آن به نام "جنبش جاری" در تحمیل عقیدتی دیگر به جامعه و به زن تحقیر شده و جوان سکولار این جامعه، شرکت کرد.

احزاب سیاسی آگاهانه انتخابهای سیاسی - طبقاتی میکنند، آنها با توهم به دنبال "جنبش جاری" (جنبش سبز) نرفته و نمیروند. اما توده کارگر و دیگر مردم زحمتکش و آزادیخواه نباید در بازی با سرنوشت و آینده خود شرکت کنند. نباید دنبال این یا آن جناح و این یا آن بلوک بورژوائی سبز یا سیاه اسلامی بروند که دارند برای ابقاء بردگی مزدی و استثمار و تعدید بی حقوقی سیاسی و اقتصادی و اجتماعی بر آنان، به جدال هم رفته اند.

این اعتصاب یک بار دیگر نشان داد که در هر کشمکش اجتماعی - طبقاتی آنچه که نهایتاً تعیین تکلیف میکند، زور، نیرو، به میدان آوردن نیرو و تشخیص لحظه یا لحظات درست از تناسب قواست. نشان داد که پیشروان کمونیست طبقه کارگر باید بیشتر از هر کسی نقطه رجوعشان جامعه و دست بردن به ابزارهایی باشد که جامعه در اختیارشان گذاشته است.

کارگران، پیشروان کمونیست طبقه کارگر، زنان، جوانان

ما می مانیم و تعیین تکلیف این جامعه و این مردم در سراسر ایران. اگر پرچم راهبی بخشی هست، پرچم ما، پرچم طبقه کارگر است. خارج از ما، می بینیم که دیگران چگونه تلاش میکنند که چنین پیروزیها و دست آوردهایی را نیز یا به "جنبش کردستان"، یا به "خلق کرد" و یا به جنبش بورژوائی سبز و این یا آن بلوک بورژوائی وصل کنند. در یک سال گذشته شاهد بودیم که یک عده به نام ها و به پناه های مختلف، سعی کردند که طبقه کارگر را هم سبز کرده و به زیر بلوک بورژوائی سبز بکشاند و حتی به روز کارگر نیز لباس سبز بپوشاند که موفق نشدند.

بساط اعدام را باید از جامعه ایران برچید. این پیام مهم اعتصاب عمومی مردم کردستان است. بلوک بورژوائی سبز به "نحوه دادرسی" حکم ایراد دارد نه بخود حکم اعدام. خواست علنی لغو اعدام در ایران پاشنه آشیل بلوکهای است که رهبران آن خود از صادر کنندگان و مجریان حکم اعدام فرزندانمان در ایران بوده اند. برچیدن بساط اعدام از جامعه و تامین آزادیهای سیاسی و در کل برچیدن کلیت جمهوری اسلامی و رسیدن به جامعه ای کاملاً آزاد و برابر، کار ما، کار جنبش کمونیستی طبقه کارگر و نیروی زن برابری طلب و جوانان سکولار این جنبش است. اعتصاب عمومی اخیر گوشه ای از این حرکت برای ماست، گوشه ای از نوع کاری است که ما باید به آن دست ببریم.

تجارب این اعتصاب شکوهمند باید یک بار دیگر ما را متوجه ضرورت سازماندهی و بهم بافتن مردم، ضرورت شکل دادن به یک جنبش قدرتمند کمونیستی، در صحنه بودن آن بعنوان یک جنبش سیاسی که نه تنها کارگران، بلکه زن برابری طلب و جوان این جامعه و هر انسانی که خواهان آزادی و مدافع حق حیات و حقوق و کرامت انسانی خود است بتواند به آن دست ببرد. بدون حضور این جنبش سیاسی، نه تنها دیگر مردم آزادیخواه که طبقه کارگر نیز میان این یا آن بلوک و جناح بورژوائی پراکنده میگردد.

۲۴ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹ برابر با ۱۴ مه ۲۰۱۰

زنده باد همبستگی کارگران و آزادیخواهان کردستان

پیروزی اعتصاب عمومی ۲۳ اردیبهشت در کردستان و دستاوردهای آن هیچ ربطی به قومی گری و جنبش ارتجاعی سبز ندارد!

(مصاحبه اکبر با سلام زیجی در رابطه با اعتصاب عمومی ۲۳ اردیبهشت مردم در کردستان)

اکتبر: روز ۲۳ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹ در اعتراض به اعدام ۵ نفر از فعالین سیاسی توسط حکومت اسلامی که اساساً از طرف کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری-حکمیست و سازمان کردستان "حزب کمونیست"-کومه له، فراخوان داده شده بود و حمایت و فراخوان جریانات و فعالین سیاسی چپ و کمونیست و حتی جریانات دیگر را نیز وسیعاً به دنبال داشت. چرا این فراخوان داده شد. چرا اعتصاب عمومی؟ زمینه های سیاسی و اجتماعی این فراخوان چه بود؟

سلام زیجی: اعدام فرزند کمانگر، علی حیدریان، فرهاد وکیل، شیرین علم هولی و مهدی اسلامیان هر چند اولین جنایت جمهوری اسلامی نیست، اما در اوضاع سیاسی امروز ایران و آنهم در شرایطی که سالهاست بیشتر سازمانها و نهادهای بین المللی و "مدافع حقوق زندانیان سیاسی" خواهان آزادی این افراد و بطور برجسته تری خواهان آزادی فرزند کمانگر شده بودند، این جنایت در برابر چشمان باز آنها انجام گرفت و جمهوری اسلامی وقعی به تلاشهای "نهادهای حقوق بشری" ننهاد. همچنین هیچ اثری حتی از همان نمایشات مسخره "پروژه دادگاهی" نبود و وکلای این زندانیان از همه کس بیخبرتر بودند. اعدام این افراد همه ما را غافلگیر و در ماتم فرو برد. جامعه را در شوک و تنفر عمیق از جمهوری اسلامی فرو برد و در داخل و خارج کشور موج تنفر و انزجار را بر علیه حکومت آدمکش جمهوری اسلامی را بیش از پیش افزود. اعدام ناگهانی این پنج نفر قلدری و دهن کجی آشکاری بود که می بایست پاسخ خودش را بگیرد. در حالی این خبرتکاندهنده را شنیدیم که ما در کمیته کردستان نشست روتین و حضوری داشتیم، یکشنبه شب همان روز تعدادی از اعضای هیئت اجرایی کمیته که با هم بودیم بر ضرورت یک اقدام جدی و مشخصاً اعلام اعتصاب تأکید کردیم.

علل انتخاب اعتصاب بر میگرد به زمینه ها، شرایط سیاسی و عدم مشروعیت کامل حکومت اسلامی در کردستان و نیز تجارب، نفوذ و امکان ما در جامعه. یک جنبه دیگر مسئله که دخیل در تصمیم گیری ما بود ملتاریزه کردن محیط زندگی مردم از طرف رژیم و اینکه ما در چنین مواردی میبایست روشی را انتخاب کنیم که هم توده گیر باشد و هم بهانه و سیاست ماجراجویانه رژیم در به میدان کشاندن اوباش مسلح و کشتار مردم را مسود کرده باشد. با در نظر گرفتن این فاکتورها اعلام و اجرای اعتصاب بخش عمده آن اهداف را تأمین می کرد. تجارب گذشته نیز همین را به ثبوت

رسانده است. ما در گذشته هم از فراخوان یک اعتصاب حمایت و مستقیماً نقش داشتیم و همچنین خود را سال گذشته نیز به مناسبت سی امین سالگرد حمله جمهوری اسلامی به کردستان در ۲۸ مرداد یک تنه اعتصاب فراخوان دادیم و هر دو بار جامعه به اعتصاب نشست. زمینه های سیاسی و اجتماعی این فراخوان ریشه در تنفر و نارضایتی وسیع و اجتماعی مردم در کردستان دارد که به قدمت حاکمیت سیاه رژیم این تنفر و قبول نکردن مشروعیت حکومت اسلامی در کردستان وجود داشته است. شنیدن خبر اعدام وحشیانه این پنج نفر اعتراض و تنفر و نارضایتی اجتماعی و همیشگی جامعه فوران کرد و همین زمینه دامنه اعتصاب را همه گیرتر کرد. مردم هیچگاه در بعد وسیع در هیچ پروژه رژیم از جمله در مضحکه انتخاباتی های آن شرکت نداشته اند و احزاب بورژوازی کرد نیز که با حربه های رژیم همدست و همنا و همسر نوشت شده اند نزد جامعه منزوی تر از آن شده اند که بودند. در یکسال گذشته که بخشی از خود رژیم به عنوان اپوزیسیون و جنبش سبز وقتی در "انتخابات" ریاست جمهوری باخت موج عاشورا و نماز جمعه راه افتاد و چپ و راست اپوزیسیون را از جمله در کردستان را به سوی خود جلب کرد. و اما بدلیل همین زمینه های عینی که برشمردم و به دلیل عدم توه به هیچ یک از شاخه ها و جناحهای رژیم در تقابل با خزعیلانی مانند: "مردم کردستان عقب است و همراه اعتراضات سراسری نیست" مردم در کردستان آگاهانه و بدورست خود را قربانی جنگ جناحهای رژیم نکردند و خصلت انقلابی و خواست سرنگونی کلیت حکومت به عنوان شاخص و هدف طبقه کارگر و زحمتکش و کمونیستهای جامعه کردستان پا برجا ماند، درست آنطوری که در میان کارگران و آزادیخواهان کل جامعه ایران به قوت خود باقی ماند گر چه آن روند کل موقعیت ما در مبارزه با سرمایه داران و حکومت اسلامی را تضعیف کرد.

البته باید تأکید کنم که قدرت اجتماعی کمونیسم و چپ در کردستان که ریشه در تاریخ سه دهه اخیر مبارزه و حضور ما دارد و مشخصاً نفوذ و قدرت سیاسی، اجتماعی و سازمانی ما کمونیست کارگری های کمیتست در کردستان بدون تردید مبنای آن زمینه اجتماعی و همچنین قدرت و اعتماد بنفسی بود که ما مطمئن بودیم که فراخوان اعتصاب ما بی پاسخ نخواهد ماند.

اکتبر: هماتر که میدانید بدنبال موقعیت این اعتصاب نظرات و ارزیابیها و استفاده های تبلیغاتی متفاوتی حتی از جانب جریان یا جریانات که همراه شما در فراخوان این اعتصاب سهیم بودند بدست داده شده است. برخی از آنها تلاش میکنند حرکت مردم کردستان و "اعتصاب عمومی" را به "اعتراضات توده ای جاری تحت لوای جنبش سبز در سطح سراسری" ربط بدهند. چرا؟ و شما چه برخوردی به آن دارید؟

سلام زیجی: اجازه بدهید قبل از پاسخ به آن به یک پدیده بسیار زشت تر که جنجال و بهره برداری قومی و ضد انسانی از این حرکت را شروع کرده است اشاره کنم. برای همه روشن است این اعتصاب به فراخوان و ابتکار چپ جامعه کردستان بود، ما کمونیستها و جریانات چپ دیگر. اما به حکم وجود جنبش ها، سنتها و اهداف متفاوت سیاسی، باز شدن دهن چرکین و بهره برداری ارتجاع از چنین حرکتی بزرگ اجتماعی در اوضاع سیاسی امروز ایران امر

ادامه در صفحه ۱۷

مجازات اعدام و شکنجه لغو باید گردد

پیروزی اعتصاب عمومی ..

ادامه مصاحبه اکتبر با سلام زیجی...

با ادامه پیام "دبیر اول" مردم از معما سید ابراهیم بلاخره چیزی دستگیرشان میشود. هدف و تیر خلاص عشق به جنبش بورژوازی سبز، که او با شیفته گی به عنوان مبارزات نوین از آن نام میبرد خطاب به مردم کردستان رها خواهد شد. **"... امروز دهها میلیون از هم سرنوشتان مردم کردستان که در سطح ایران در یک سال گذشته در یک مبارزه نوین به علیه رژیم به پا خاسته اند به تجربه اعتصاب عمومی مردم کردستان چشم دوخته اند بگزارد با هم این تجربه را با موفقیت به نتیجه برسانیم"** (از پیام ابراهیم علیزاده به مردم)

و اما همزاد دو قلو و برادر بزرگ این چپ محلی و ملی کردستانی که نمایندگی چپ ملی "سراسری" را به عهده گرفته، مدتها پیش دم انقلاب و سوسیالیسم و حکومت انسانی خودش را به جنبش ۲۲ خرداد موسوی و کروب، عاشورا و نماز جمعه و هر چیز دولتی و اسلامی گره زده است. اینها که پیشینه، علاقه و هنر خاصی در هویت سازی ملی و صدور شناسنامه ملی دارند، از سر دل بستگی به خیزش های ملی خود، عدم خیزش تائکونونی "جنبش کردستان" و علل عدم پیوستن مردم در کردستان به "انقلاب" را در عدم تکاپو و سیاست نادرست احزاب آن جستجو می کنند. لایب برگشت آنها به نزد همفکران سابق و امروز خود در کردستان برای آنها علاوه بر جبران عدم وجود بنیه "محلی" این خاصیت را دارد که آن "کمبود" را رفع کنند. اما این در "گوش گاو" خوابیده ها نمیخوانند اقرار کنند و بپذیرند که مدتهاست همزمان با آنها، احزاب ریشه دارتر و با نفوذتر جنبش ملی کرد با جنبش سبز موسوی و "انقلاب جاری" همراه شده اند. ولی در کردستان نیز مانند هر جای ایران، هیچ نیروی قابل اعتنائی همایشان نکرد. ناسیونالیسم چپ به این حرکت اعتراضی و اعتصاب آویزان شده اند تا به "انقلاب" سراسریشان نیرو دهد، به آن "بپیوندند" و "راه نشان دهد". اگر چنین اتفاقی می افتاد، باید از خیلی جنبه ها در خصلت مبارزاتی مردم تجدید نظر کرد همانطوری که خیلیها از کمونیست بودن خود تجدید نظر کرده اند. معلوم نیست اگر از ۲۲ خرداد انقلابی شروع شده و در هر تجمع دولتی و یا سبز قدرتمندتر میشد چه نیازی به دنده کمک اعتصاب عمومی داشت تا چپ تر شود. این اعتصاب برای ناسیونالیسم چپ تنها و تنها در این راستا معنی پیدا کرده است برای اثبات این مدعا کافی است به این دو نقل قول حیرت انگیز آنها دقت کنید: **"اعتصاب عمومی پنجشنبه ۲۳ اردیبهشت بعنوان یک اقدام و یک روز تاریخی در مبارزه مردم کردستان و انقلاب در ایران ثبت خواهد شد. این حرکت میلیونی مردم کردستان همچنین انقلاب کنونی را بیش از پیش رادیکال خواهد کرد و به چپ خواهد چرخاند."** (از اطلاعات حزب "کمونیست کارگری")

اهداف این جریانات از این اعتصاب و تعبیر سیاسی آنها بشدت راستروانه و در تضاد عمیق با سیاست و منافع جنبش کمونیستی و کارگری است.

این اعتصاب پیروزمند، اعتراض به اعدام و جنایات جمهوری توحش اسلامی بود. این حرکت متحدانه در کردستان بر علیه کلیت جمهوری اسلامی و حاکمیت سی ساله آن بود. "جنبش سراسری و رادیکال یکسال اخیر" که همه میدانند یعنی "جریان سبز بعداز ۲۲ خرداد" است، با رهبران و رنگ سبز و هدف قانون اساسی و یاحسین اش بخش تفکیک ناپذیری از کل تاریخ آدمکشی حکومت اسلامی است. هر سازمان و فردی که این اعتصاب را برای "پیوند" و همراهی با چنین حرکت ارتجاعی در بازار تبلیغاتی خود مورد بهره برداری قرار بدهد و به حراج بگذارد، تماماً ضد اهداف و خصلت این اعتصاب بزرگ و بر علیه خود مردم کردستان حرکت کرده است. نتیجه این پروپاگند موج، فروختن این اعتراضات به یک جنبش تمام عیار بورژوازی و در راستای خدمت به جناحی از جمهوری اسلامی باید دید و باید آنرا به مردم شناساند.

به این معنی اعتصاب سراسری امروز کارگران و زحمتکشان کردستان هیچ پیوند و ربطی به جنبش "اعتراضی سراسری امروز" که از ۲۲ خرداد شروع شده بود، ندارد. درست در نقطه مقابل آن است! کارگران و آزادیخواهان کردستان تنها متحدین خود را جنبش کارگری، مبارزات جاری آنها و جنبشی آزادیخواهانه ای که علیه پدیده ارتجاعی سبز و سایر جناحهای جمهوری اسلامی میباشند، میدانند. همین حقیقت است که کارگران از این اعتصاب حمایت میکنند و جنایت اعدام آن ۵

انسان را به روشنی محکوم کرده اند و همواره علیه هر دو جناح رژیم بوده اند. اعتصاب امروز از جانب کسانی به تحقق پیوست که همراه با کل آزادیخواهان ایران برای نابودی و سرنوشتی کلیت این حاکمیت سی ساله و رسیدن به آزادی و برابری در تلاش و مبارزه بی وقفه هستند و خود را تنها در این هدف با هر حرکت سراسری هم سو می بینند. سی سال است همبستگی سراسری و مبارزاتی کارگران و آزادیخواهان در کردستان با طبقه کارگر و جنبش آزادیخواهی در ایران جریان دارد. لازم به نو آوریهای ارتجاعی کسی نیست که در پوشش کمونیست و چپ به ما کارگران و مردم در کردستان یاد آور شوند که "جنبش سال گذشته" مال آنها است. گویی کمونیستها و آزادیخواهان در این سی سال آب در هاون کوبیده اند! این ترفند روشنفکران خسته شده و پشت کرده به تاریخ و سنت و منافع مستقل طبقاتی و کمونیستی است. وصل کردن و محدود کردن تاریخ پراز افتخار و مبارزه و قربانی تائکونونی طبقه و جنبش ما به اتفاق سراپا ارتجاعی ۲۲ خرداد و جنبش بورژوا-اسلامی سبز که علیه "تقلب در انتخابات" شکل گرفت، نه تنها تحریف همسروشتی مبارزه مردم کردستان با مبارزه سراسری مردم ایران علیه حکومت فاشیستی اسلامی است که عملاً این مبارزات را در خدمت یک جناح بورژوازی و ارتجاعی رژیم به حراج میگذارند و نباید اجازه آنرا به کسی داد!

اکتبر: ارزیابی شما از حرکت موفقیت اعتصاب عمومی چیست؟

سلام زیجی:

یک حرکت بسیار موفق بود. هدف این حرکت توده ای نه به اعدام و ابراز تنفر از اعدام پنج زندانی سیاسی بود. این هدف در ابعاد میلیونی در داخل و

خارج کشور حمایت پیدا کرد و یک جامعه چند میلیونی به فراخوان چپ و برای یک هدف انسانی و انقلابی و علیه سیاست سرکوب به میدان آمد و یک اعتصاب عمومی کامل را با وجود فشار و سرکوب رژیم به اجرا گذاشت. بسیار روشن است که هر جریان و دسته ای بخواهد از آن استفاده دیگری بکند، شکست خواهد خورد. در یکسال اخیر کم نبودند جریاناتی که برای حمایت از جنبش سبزیه مردم فراخوان پیوستن به نماز جمعه و عاشورا، عزای عمومی و ریختن به خیابانها داده اند که در کردستان به یمن خصلت اجتماعی و مبارزاتی که در پاسخ به سوال اول اشاره کردم پروژه آنها ساقط ماند. با اعتصاب عمومی ۲۳ اردیبهشت بیش از پیش این روحیه و اعتماد تقویت گردید که نباید با هیچ حرکتی که در چهار چوب رژیم و در دل اختلافات آنها و به هدف ممانعت از سرنوشتی کلیت رژیم شکل میگیرد، همراهی کرد و به آن پیوست.

کردستان اگر "سنگر انقلاب" بوده تنها باید برای انقلابی به پا خیزد و برای شکل دادن به انقلابی همراه شود که نه متولد روز ۲۲ خرداد ۸۸، بلکه به کل مبارزات سی ساله متکی است و کل بنیادهای رژیم را از جمله همه نوم خردا دیهای سابق و ۲۲ خردا دیهای بورژوا و سران جنایتکار آنها همین امروز هدف مستقیم خود قرار داده باشد. بنظر من این وجه از مبارزه در کردستان قویتر شد و تاثیر آن بر کل ایران تنها از این نظر میتواند مفید واقع گردد و الگویی برای مبارزات سیاسی و اجتماعی ما باشد.

در این حرکت جمهوری اسلامی بیش از پیش به زبونی خود در مقابل قدرت مبارزاتی متحد مردم پی برد. بیش از پیش خود را در مقابل موج تنفر کل جامعه و عدم مشروعیت خود نزد آنها دید. اعتصاب در اعتراض به اعدام تنها در مقابل جنایتکاران امروزی که آن ۵ نفر را اعدام کردند نبود، بلکه عملاً و مستقیماً بر علیه کل جنبش بورژوازی سبز و بر علیه بورژوازی کرد هم بود. از این نظر این یک حرکت تاریخی و کم نظیر علیه کلیت حکومت و جنایت اعدام و اعدام زندانی سیاسی است که باید ارزش آنرا دانست.

این اعتصاب درس عبرت و هشدار بزرگی برای جنایتکاران اسلامی بود. اعلام شد که تهدید و راه انداختن ماشین آدمکشی غیر قابل تحمل است. برگشت اوضاع به دهه های شصت و هفتاد غیر ممکن است. مردم دیگر این جنایات را تحمل نمیکند و عاملین آنرا افسار خواهند زد. حمایت از خانواده قربانیان و تنها نگذاشتن آن یک تلاش و حرکت انسانی بود که قابل ستایش است و باید به سنت پایدار تبدیل شود و در مقابل افسارگسیختگی رژیم از خانواده قربانیان و زندانیان سیاسی علناً و در ابعاد این چینی دفاع کرد. تاثیرات این اعتصاب تنها به داخل ایران محدود نماند. علاوه بر کشورهای خارج کشور و رسوایی بیشتر رژیم در آن کشورها مستقیماً بر کشورهای با حاکمان وحشی و اسلامی و حامی اعدام مانند عراق و افغانستان نیز تاثیر گذاشت. گزارش تظاهرات و حمایت از اعتصاب عمومی و اعتراض به اعدام آن ۵ زندانی سیاسی که در رسانه ها انعکاس یافت (البته در کردستان عراق مورد تهاجم نیروهای مسلح دولت کردی نیز قرار گرفت) گویای گسترش دامنه تنفر از پدیده اعدام و مشخصاً جنایت حکومت اسلامی در اعدام زندانیان سیاسی بود.

اعدام قتل عمد دولتی است

پیروزی اعتصاب عمومی ..

ادامه مصاحبه اکتبر با سلام
زیجی...

در آخر بار دیگر بر صف مستقل و سر نوشت ساز جنبشمان تأکید می کنم. در یکسال اخیر بخش اعظم احزاب راست و چپ و همچنین جنبشهای قومی کم و بیش در کنار جناح اولترا راست و ضد کارگر و آزادیخواهی، در کنار یک جناح عمیقاً اسلامی و عمیقاً بورژوازی قرار گرفتند. پدیده همراهی با جنبش سبز موقعیت مبارز آزادیخواهانه که سی سال است در کردستان و ایران تداوم داشته واز جمله در عرصه مبارزات کارگری تضعیف کرد. این شرایط بیش از پیش برای حکومت فاشیست حاکم بر ایران عمر خرید. اما به همت ایستادگی و مقاومت و سر سختی و روشن بینی ما کمونیستها و کارگران و کل جنبش آزادیخواهانه سرنگونی طلب دارد ورق دوباره بر میگردد. همراهی نکردن با آن روند ارتجاعی در سال اخیر از سوی پیشروان طبقه کارگر، برگزاری اول مه مستقل و پیشرو کارگری و مطالبات مشترک تشکلهای موجود آنها در سال جاری، تلاش آزادیخواهانه بخشی از جنبش دانشجویی، و اعتصاب عمومی ۲۸ مرداد سال گذشته در کردستان و مقاومت و ایجاد صف مستقل و سنگر بندی اولیه را در تقابل با کل آن روند ضد انقلابی و ضد آزادیخواهانه را شکل داد. اعتصاب عمومی ۲۳ اردیبهشت نیز در این راستا بود و بنظر م به تقویت آن صف و سنگر بندی و حفظ چهره آزادیخواهانه و امید و خوشبینی به آینده روشنتر مبارزه ما کارگران و زحمتکشان بر علیه حاکمیت سیاه سرمایه داران و حکومت اسلامی کمک کرد. به همین دلیل باید آنرا نقطه عطفی در مبارزه برای مقابله با آدمکشی رژیم و روند سرنگونی انقلابی آن دید و مورد ستایش قرار داد. باید در مورد دستاوردهایش بیشتر گفت و نشان داد. باید کل جامعه کردستان را به اهمیت کار مهمی که انجام دادند بیشتر تشویق و همراهی کرد. این دستاورد بزرگ را به سنگری دیگر برای اتحاد و همبستگی بیشتر با طبقه کارگر و جنبش آزادیخواهی بر علیه کل جناحهای رژیم، برای سرنگونی کلیت آن و دست یابی به آزادی و برابری، یک جامعه بدون حکومت اسلامی و بدون ارتجاع قومی و ملی و رسیدن به یک نظام آزادیخواه، برابر و سوسیالیستی در ایران تبدیل کرد. با تشکر از شما

مصاحبه کننده: اسماعیل ویسی

مصاحبه اکتبر با عبدالله دارابی در رابطه با اعتصاب عمومی مردم در کردستان

اکتبر: روز ۲۳ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹ در اعتراض به اعدام ۵ نفر از فعالین سیاسی توسط حکومت اسلامی ایران، از طرف کمیته کردستان حزب حکمتیست همراه با چندین سازمان و گروه و فعال سیاسی چپ و کمونیست به فراخوان اعتصاب عمومی مردم در کردستان و حمایت کردن از آن بر خواستند. زمینه های سیاسی-اجتماعی آن چه بودند و چرا اعتصاب عمومی؟

عبدالله دارابی: چنانچه اطلاع دارید این اعتصاب، به دعوت قطب چپ جامعه کردستان از جمله کمیته کردستان حزب حکمتیست، علیه اعدام آن ۵ نفر و لغو حکم اعدام بعنوان یک سیاست کثیف جمهوری اسلامی، فرا خوانده شد که بلافاصله در ابعادی وسیع مورد حمایت بیدریغ تشکل های کارگری، نهاد و کانون و شخصیت های چپ و کمونیست قرار گرفت و نتیجه آن نیز به یک اعتصاب قدرتمند و کم نظیر در سراسر کردستان و حمله به سفارتخانه رژیم در خارج کشور منجر گردید. رژیم، با اعدام این ۵ نفر تلاش نمود جو رعب و وحشت در جامعه را بیش از پیش گسترش دهد که با عکس العمل سریع و آنچنانی روبه رو گشت که هیچ وقت در این ابعاد تصورش را نمی کرد. اعتصاب ۲۳ اردیبهشت یک پاسخ سخت و به جا به توحش و بربریت جمهوری اسلامی بود. چنانچه می دانیم طی یکسال اخیر، جنگ قدرت برای استثمار هر بیشتر طبقه کارگر ایران از طرف هر دو جناح بورژوازی ایران بالا گرفت و برای اولین بار اپوزیسیون چپ و راست جامعه در ابعاد کم نظیری برای نجات جناح سبز بورژوازی ایران کنار هم بخطر گردیدند و کارگر کمونیست و جریانات کمونیستی را از هر سو زیر فشار قرار دادند. با توجه به آن، سال ۱۳۸۸، سال خوبی برای طبقه کارگر ایران و رهبران کمونیست و جریانات کمونیستی آن نبود. چون مدام به عناوین مختلف زیر فشار هر دو جناح رژیم و کمونیسم بورژوازی قرار داشتند. علاوه بر آن در این کشمکش، کارگران کمونیست و مردم آزادیخواه کردستان نیز که کارنامه ۳۰ سال مبارزه بی وقفه علیه رژیم سرمایه داری ایران را با خود داشتند، بخاطر

نه پیوستن شان به هیچیک از جناح های رژیم، از یک سو بطرز کم سابقه ای تحت فشار هر دو جناح بورژوازی حاکم قرار گرفتند و از سوی دیگر به داغ و حسرت کم نظیری برای بورژوازی کرد در کردستان و احزاب در تبعیدشان نیز تبدیل گشتند. چون عدم پیوستن مردم کردستان به جنبش سبز، و زنه معامله گری آنان با رژیم را پلین آورده بود و به این خاطر بشدت از آن نگران و خشمگین بودند. بعد از شکست جناح سبز، عدم پیوستن کارگران کمونیست ایران و مردم آزادیخواه و برابری طلب کردستان به هیچ یک از جناحهای رژیم، فرجه تازه تری را برای تعمق و درس گیری از واقعه یک سال اخیر باز گذاشت که نتیجه آن به بحث و جدل و وحدت نسبی میان رهبران کارگری در ایران و کردستان منجر گردید. که اولین دست آورد آن بر گزاری مراسم اول ماه مه امسال بود که بلحاظ ایستادگی در برابر هر دو جناح بورژوازی حاکم با ماه مه های گذشته متفاوت بود. با توجه به آن، خمیر مایه اصلی اعتصاب ۲۳ اردیبهشت امسال را کارگران کمونیست و مردم آزادیخواه و برابری طلبی شکل دادند که در پروسه یک سال جنگ و جدال طبقاتی با هر دو جناح رژیم از خود مایه گذاشتند و این اعتصاب قدرتمند را هم با همان سیاست و همان پرچمی که افرشته بودند، پیروزمندانه به پایان رساندند. به همین خاطر، این اعتصاب علاوه بر آن، بلحاظ انسانی و عاطفی هم مطلوب ترین احساس همدردی و همبستگی با خانواده اعدام شدگان بود. و بلحاظ سیاسی و طبقاتی هم محکم ترین مشت کارگران و کمپ آزادیخواهی و برابری طلبی بر دهان رژیم سرمایه داری افسار گسیخته ایران بود که از ترس آن تا حال جرات باز پس دادن جسد بی جان اعدام شدگان را هم ندارد. این اعتصاب، همزمان اعتراض میلیونی کارگران و مردم آزادیخواه کردستان علیه سیاست اعدام بود که رژیم اسلامی همواره بمثابه ابزاری ضد انسانی بمنظور ایجاد رعب و وحشت در جامعه از آن بهره گرفته است. این اعتصاب، رژیم را متوجه کرد که لغو این سیاست یک خواست فوری و یک امر تعطیل نا پذیر مردم کردستان ایران است که تا متحقق شدن آن لحظه ای از آن عقب نخواهند نشست. ما کمپ آزادیخواهی و برابری طلبی، ضمن پاس داشتن این دست آورد بزرگ، باید آنرا به درس بزرگی برای اتحاد و سازماندهی طبقه کارگر تبدیل کنیم. تا بوسیله آن کل موجودیت رژیم سرمایه داری در ایران را جارو و بر ویرانه های آن، دنیایی آزاد و بری از هر گونه ستم و استثمار را بنا نهیم.

اکتبر: کلا چه ارزیابی از این حرکت موفقیت آمیز دارید؟ درس و دست آورد های آن برای مردم و همچنین احزاب و سازمانهای سیاسی چپ و کمونیست در کردستان کدامها هستند؟

عبدالله دارابی: چنانچه بالا اشاره کردم، این اعتصاب بر بستر شکل گیری یک موقعیت مناسب صورت گرفت که خالق اصلی آن خود کارگران کمونیست و مردم آزادی خواه و برابری طلب کردستان بودند که در یک سال اخیر نه تنها فشار های سنگین رژیم اسلامی را پشت سر نهادند بلکه تلاش و ترفند های رنگین کمانی اپوزیسیون چپ و راست بورژوازی را هم خنثی نمودند و با خم شدن رو منافع طبقاتی خویش در برابر کل موجودیت رژیم سرمایه داری ایران ایستادند و استوار و پایدار وقوع این اعتصاب قدرتمند را هم متحقق ساختند. به همین خاطر جا دارد احزاب و جریانات چپ و کمونیست هم از این پس رو جوهر و مضمون طبقاتی این اعتصاب خم شوند و از آن درس بگیرند. اگر این اعتصاب درسی داشته باشد که دارد، باید قبل از هر کسی مخاطبین اصلی اش چپ و کمونیست ها باشند و خارج از آن هر تخطیلی که دارند به این واقعیت پی ببرند که سکوت یک سال اخیر کمپ آزادیخواهی و برابری طلبی کردستان در برابر رژیم، و اعتصاب ۲۳ اردیبهشت امسال آنها هر دو یک معنی سیاسی داشتند و هر دوی آنها به یک امر طبقاتی شناخته شده و معین خدمت میکردند که دیدیم. باید پذیرفت که اعتصاب امسال مردم کردستان، سر سوزنی به جنبش اعتراضی سال گذشته ربط ندارد و درست در نقطه مقابل آن قرار گرفته است. باید قبول کرد دست رد زدن به سینه هر دو جناح بورژوازی و عدم شرکت مردم کردستان در جنگ خانوادگی آنها یعنی اتخاذ یک سیاست بزرگ و تاریخی در خدمت طبقه کارگر ایران، که از حیطة فکری و عملی بخش اعظم چپ بورژوازی ایران خارج بود و به خاطر منافع طبقاتیشان عامدانه زیر بار آن نرفتند. سکوت مردم کردستان آب رفته از کوزه نبود که بر نگرند، بر عکس، آب جمع شده در سدی بود که هر آن در حال طغیان و فوران بود اما غیر خود مردم و کمونیست های راستین هیچ کس دیگری به وقوع آن علیه رژیم در این سطح وسیع پاور نداشت. به این خاطر باید به کارگران کمونیست و مردم آزادیخواه کردستان درود فرستاد و گفت که، مکث و سکوت یکسال اخیرتان چنان معنی دار و قدرتمند بود که حتی قافله جنبش بورژوازی کرد را هم بدنبال خود کشاند. اگر چه جمهوری اسلامی بدون ابزار رعب و وحشت، اعدام کردن، نا برجا خواهد بود، ولی فشار کم نظیر این اعتصاب در این زمینه پشت اورا به لرزه انداخت و لغو حکم اعدام را با زور و فشار رو میزشان قرار داده است. این اعتصاب، در ادامه اعتصاب پیروزمند ۲۸ مرداد ۸۸ و اتحاد و همبستگی کارگران اول ماه امسال در ایران بویژه در کردستان شکل گرفت و نشان داد که کارگران کمونیست و پیشرو اگر چه بلحاظ کمی در اقلیت اند اما از آمادگی لازم برای اتخاذ کار های بزرگ چون اعتصاب امسال بر خوردار هستند و ادامه درست آن نیز امنیت و مصونیت اجتماعی آنان را نیز بالا خواهد برد. این اعتصاب نشان داد که زور و قدرت طبقاتی ما در اتحاد و سازمانیابی ما نهفته است نه هیچ چیزی دیگر.

مصاحبه کننده: اسماعیل ویسی

مرگ بر جمهوری اسلامی

مصاحبه اکتبر با آزاد زمانی در رابطه با اعتصاب عمومی مردم در کردستان

اکتبر، روز ۲۳ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹ در اعتراض به اعدام ۵ نفر از زندانیان سیاسی توسط حکومت اسلامی مردم در شهرهای کردستان اعتصاب عمومی کردند. زمینه های سیاسی و اجتماعی این اعتصاب چه بودند؟ نقش جایگاه کمونیست ها، احزاب سیاسی و شخصیت ها و فعالین سیاسی و اجتماعی در رهبری و هدایت این اعتصاب چگونه بود؟

آزاد زمانی: جمهوری اسلامی سرگاه ۱۹ اردیبهشت در یک اقدام وحشیانه پنج نفر از زندانیان سیاسی فرزند کمانگر، فرهاد وکیل، علی حیدریان، شیرین علم هولی و مهدی اسلامی را بدون اطلاع خانواده ها و وکلای آنها اعدام کرد. خبر اعدام زندانیان سیاسی برای خانواده ها، مردم در کردستان و سراسر جهان تکان دهنده بود. مسئولین قضایی جمهوری اسلامی در یک مصاحبه مطبوعاتی در کمال وقاحت به سرهم بندی و بارکردن اتهامات بی اساس و غیر معقول علیه اعدای ما پرداختند، تلاش کردند سناریوی جنون آمیز و بیساط آدم کشی دولت اسلامی را برای فریب افکار عمومی توجیه کنند. فرزند کمانگر معلم آگاه و زحمتکش شهر و روستاهای کامیاران بود. دستگیری، شکنجه و زندانی کردن طولانی مدت فرزند موحی از اعتراضات مردم و نهادهای مدافع حقوق بشر را برانگیخته بود. تلاش های وسیعی برای نجات جان فرزند انجام گرفت. در شهر های کردستان اعتراضات جمعی در مقابل دادگستری و نهادهای دولتی برای آزادی فرزند و دیگر زندانیان سیاسی انجام گرفت. در سطح خارج از کشور سازمانها و نهادهای مدافع حقوق بشر به زندانی کردن و صدور حکم اعدام برای فرزند کمانگر اعتراضات وسیعی کرده بودند. افکار عمومی در کردستان علیه اعدام فرزند و دیگر زندانیان سیاسی بود.

نفرت و نارضایتی مردم علیه جمهوری اسلامی در کردستان بالا گرفته است. کارنامه جمهوری اسلامی نزد مردم کرستان سیاه است. مردم بیش از سه دهه است که سنگر به سنگر در مدرسه و دانشگاه، مرزعه کارگاه و کارخانه، کوچه و خیابان

در عرصه های متنوع سیاسی و اجتماعی با جمهوری اسلامی مبارزه می کنند. با وجود سرکوب شدید، اعدام و کشتار مردم توسط نیروهای جمهوری اسلامی، مردم عقب ننشسته اند. فراز و نشیب هایی را پشت سر گذاشته اند. جمهوری اسلامی با سرکوب، ترور، زندان، شکنجه و اعدام تلاش کرده است جنبش انقلابی مردم کردستان را مرعوب کند. اعتراضات و تحرکات اجتماعی و سیاسی جامعه کردستان را با جنایات مهار کند. اعدام فرزند کمانگر و پیرانش در اوضاع و احوال سیاسی و اقتصادی موجود ایران، سناریوی است که برای مرعوب کردن مردم آزادیخواه و برابری طلب جامعه ایران توسط سران جنایت کار جمهوری اسلامی به اجرا درآمد. جمهوری اسلامی با اعدام زندانیان سیاسی می خواهد خاک تو چشم هر انسان معتزلی که از فقر و فلاکت و بی حقوقی به میدان آمده است بپاشد. کردستان برای جمهوری اسلامی یک خطر جدی است. جامعه کردستان تحزب یافته است. جنبش انقلابی مردم کردستان در تحولات سیاسی درون جناحهای حکومت سرسازش با هیچ جناحی از حاکمیت نداشته است. مردم انقلابی کردستان آگاهانه صف اعتراضی مبارزاتی خود را با جناحها و سبزه سبزه و هم پالانشان جدا کرده اند. سران حکومت با همه جناحهای سیاسی رفتارهای سیاسی و اجتماعی مردم انقلابی کردستان را زیر نظر دارند و از مردم انقلابی کردستان احساس خطر می کنند به همین علت جناح حاکم در قدرت با اعدام فرزند کمانگر و دیگر زندانیان سیاسی کردستان دو هدف را دنبال کردند یکی اینکه خودی ها و ناراضیان درون نظام را راضی و مهار کنند و دیگری زهر چشمتی از جنبش آزادی خواهی و برابری طلبی مردم کردستان بگیرند.

با دریافت خبر اعدام فرزند کمانگر و چهار زندانی سیاسی دیگر توسط جمهوری اسلامی بلافاصله مردم انقلابی کردستان و نیروهای دخیل در صحنه سیاسی جامعه کردستان این پیام جمهوری اسلامی را گرفتند. که می خواهد سرکوب کند، بکشد و مرعوب کند. به همین علت مردم با اعتراض و اعتصاب عمومی و آکنش سیاسی و اجتماعی مناسبی به جمهوری اسلامی نشان دادند. شخصیت های سیاسی و اجتماعی و احزاب سیاسی در یک اقدام هماهنگ فراخواه اعتصاب عمومی را در ۲۳ اردیبهشت دادند. بعد از شنیدن اعدام فرزند کمانگر و پیرانش روز ۱۹ اردیبهشت با جمعی از دوستان در سنج و کامیاران در مورد عکس العمل اعتراضی به جنایات جمهوری اسلامی به توافق رسیدیم که "کمیته اعتراض و اعتصاب عمومی در شهرهای کردستان" را فراخوان

کردستان یک برگ زرین در تاریخ مبارزه مردم انقلابی کردستان است. اعتصابی وسیع و توده ای به گستره جغرافیایی سیاسی اجتماعی کردستان در تاریخ منطقه بی سابقه است. اعتصابی عظیم و موفق با درسهایی ارزشمند. تلاش همه کسانی که از روز ۱۹ اردیبهشت تا پایان روز ۲۳ اردیبهشت بطور شبانه روزی وی وقفه کشیدند که بین اقشار مختلف مردم در همه شهرها، محلات، مدارس و دانشگاهها، کارگاه کارخانه، ادارات و بازار، اتحاد و هماهنگی ایجاد کنند در این اعتصاب قابل ستایش بود. بویژه جوانان که در پیش فراخوانها و تراکتها در همه شهرها مشارکت برجسته ای داشتند قابل ستایش و قدردانی اند. بدون شک تجربه های که آموخته اند چراغ راه مبارزات و فعالیت های سیاسی و اجتماعی در آینده است.

تجربه عملی اعتصاب عمومی ۲۳ اردیبهشت ۱۳۸۹ همانند دیگر اعتصابات و اعتراضات درسهایی گرانمایی را برای جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی مردم کردستان بویژه رهبران و فعالین سیاسی و اجتماعی دخیل در امر مبارزات جامعه به ارمان آورد. مردم خود را برای واژمودن این درسا در پیشروی اعتراضات و مبارزات اجتماعی آتی برای جنبش ما بسیار حیاتی است. این اعتصاب سازماندهی داشت، کمیته و شخصیت های با نفوذ را در راس خود داشت، احزاب سیاسی و با نفوذ توده ای را در هدایت و رهبری داشت. کمونیست ها نقش سیاسی و عملی بازی کردند. مردم معتزلی به کمونیستها و رهبران خود اعتماد کردند. جایگاه و نفوذ جنبش کمونیستی اجتماعی در جامعه کردستان مشخص تر شد. اتوریته و رهبری سیاسی را برای جامعه توسط کمونیستها به نمایش گذاشت. چپ میدان دار اقتدار اجتماعی خویش شد. چپ و کمونیزم پرچم مبارزه اعتراض همگانی را تحت اتوریته سیاسی خود برافراشت.

اعتصاب عمومی یک مشت محکم با کالیبر قدرتمند اجتماعی و توده ای تو دهن جمهوری اسلامی زد. اعتماد جنبش انقلابی و رهبری سیاسی مبارزات جامعه کردستان را افزایش داد. سنگر مبارزاتی مردم را در برابر تعرضات و سرکوب جمهوری اسلامی مستحکم و مستدام کرد. پیروزی این اعتصاب قدرتمند اجتماعی را به همه مردم کردستان، دست اندرکاران و رهبران سیاسی و اجتماعی دخیل در امر اعتصاب عمومی ۲۳ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹ شهرهای کردستان تبریک می گویم.

با تشکر از شما
مصاحبه کننده: اسماعیل ویسی

اکتبر، بطور خلاصه چه ارزیابی ای از این حرکت موفقیت آمیز دارید؟ تجارب عملی ای آن برای مردم و جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی چه میتواند باشد؟

آزاد زمانی: اعتصاب قدرت مند مردم انقلابی کردستان را می توان از زوایای مختلف سیاسی و اجتماعی مورد ارزیابی قرار داد مهمترین آنها: شرکت گسترده توده های مردم معترض در روز اعتصاب، رویه مشترک نیروهای سیاسی در سازماندهی و پیشبرد اعتصاب عمومی، کار سازمانی و نقش جوانان و شخصیت های با نفوذ اجتماعی در امر اطلاع رسانی و هماهنگی با توده های مردم در شهرها و محلات، و محل کار و زندگی مردم، در صدر همه اینها انزجار و نفرت عمومی از بساط اعدام و کلیت جمهوری اسلامی قسمتهای مکمل به انجام رساندن این اعتصاب تاریخی و عظیم را تشکیل میدهند.

اعتصاب عمومی روز ۲۳ اردیبهشت، مردم در شهرهای

زنده باد اعتصاب عمومی مردم کردستان

گسترش اعتراضات در مقابل سفارتخانه‌های جمهوری اسلامی در اروپا

روزهای اخیر فضای خارج کشور همزمان با شهرهای کردستان بدنبال اعدام پنج فعال سیاسی و اعلام اعتصاب عمومی ملتهب بود. مزدوران سفارتخانه‌ها خوابی آسوده نداشتند و با حرکت متحدانه هزاران ایرانی مقیم خارج کشور روبرو شدند. استکهلم، لندن، منچستر، هامبورگ، کلن، هلسینکی مملو از اعتراض و خشم بحق مردم آزادیخواه ایران علیه توحش حاکم بر ایران و اجرای عمل شنیع اعدام فعالین سیاسی بوده و هست.

استکهلم: روز سیزدهم مه در استکهلم با تجمع صدها ایرانی آزادیخواه و معترض از احزاب اپوزیسیون مختلف در همبستگی با اعتصاب عمومی در کردستان در مقابل سفارت جمهوری اسلامی در این شهر تجمع کردند. از ساعت دو ونیم بعد از ظهر دسته‌های مردم معترض و منتفر از حاکمیت سپاه و جنایتکار جمهوری اسلامی خود را به محل تظاهرات مقابل سفارت رژیم در شهر استکهلم رساندند. پلیس راه پیشروی به ساختمان سفارت را از فاصله ۱۵۰ متری با قرار دادن تعداد زیادی خودرو پلیس و صفی متشکل از دهها پلیس محافظ مسدود کرده بودند.

مردم معترض بارها به طرف ساختمان سفارت رژیم پیشروی کرده و آنرا با سنگ مورد حمله خود قرار دادند. پلیس با باتوم و گاز اشک آور تظاهرات کنندگان را مورد حمله وحشیانه قرار داد که منجر به زخمی شدن چندین نفر و انتقال دو نفر از آنان به بیمارستان شد. باید گفت که تعداد زیادی پلیس لباس شخصی در محل حضور داشتند که از تظاهرات کنندگان عکس و فیلم تهیه می‌کردند. در چندین مورد پلیس وحشیانه صف معترضین را مورد حمله قرار داد و ضمن زخمی و مجروح کردن تعدادی حداقل ۸ نفر از تظاهرات کنندگان را دستگیر نمود. سه نفر از زخمیها و سه نفر از دستگیر شدگان از کادرهای حزب حکمتیست بودند. از دستگیر شدگان یک نفر بعد از نیم ساعت در محل آزاد گردید ولی دو نفر تا ساعت هشت ونیم شب در بازداشتگاه بودند که بعد چند ساعت آزاد گردیدند.

سوند: اتحادیه سراسری معلمان سوند اعدام‌ها در ایران را بشدت محکوم کرد

در طی چند تماس مستقیم توسط آرزو محمدی کادر حزب حکمتیست و در اختیار گذاشتن اطلاعات لازم و تشریح موقعیت جاری؛ اتحادیه معلمان آمادگی خود را برای اعتراض قوی علیه جمهوری اسلامی ابراز نمود. اطلاعیه مطبوعاتی اتحادیه معلمان سوند قوی ترین اعتراض علیه جمهوری اسلامی و صریح ترین حمایت از معلمان در ایران را در خود دارد. اتحادیه معلمان از دولت سوند خواسته است که مستقیماً بر علیه رژیم اقدام نماید.

فرانسه: "ژان فرانسوا کورب" از طرف کنفدراسیون عمومی کارگری فرانسه (ث ژ ت) نامه اعتراضی به رهبر جمهوری اسلامی ارسال کرده است که در آن اعتراض و خشم خود علیه اعدام فعالین سیاسی و اتحادیه‌های اعلام نموده است. در نامه (ث ژ ت) آمده است: "اعدام معلم و فعال اتحادیه ای فرزند کمانگر من را بشدت منجر کرد. ث ژ ت مطلع شده است که فرزند کمانگر، همراه با چهار زندانی سیاسی دیگر، در روز یکشنبه ۹ مه اعدام شده اند. فرزند کمانگر در شرایطی محکوم شده بود که پروسه دادگاه وی با توجه به استانداردهای بین المللی و با استانداردهای ایران پروسه ای عادلانه نبود."

هلسینکی: امروز سیزدهم ساعت ۲ بعدازظهر به فراخوان رضا کمانگر کادر حزب حکمتیست که مورد حمایت واحد های حزب کمونیست کارگری عراق و کردستان قرار گرفت و همچنین به فراخوان واحد های احزاب دیگر اپوزیسیون تظاهراتی در جلو سفارت رژیم اسلامی در این شهر برگزار گردید. **هامبورگ:** روز ۱۳ می حزب حکمتیست همراه با سایر احزاب، سازمانها و گروههای مختلف در مقابل کنسولگری جمهوری اسلامی در شهر هامبورگ تظاهراتی را برگزار کرد.

این تجمع در اعتراض شرکت کنندگان با دادن شعارهایی مانند : مرگ بر جمهوری اسلامی، زندانی سیاسی آزاد باید گردد و زنده باد آزادی، برابری جنایتهای این رژیم جنایتکار را محکوم نمودند.

لندن: ۲۲ و ۲۳ اردیبهشت در ادامه اعتراض به اعدام پنج فعال سیاسی توسط حکومت اسلامی، آکسیون های گسترده ای توسط حزب حکمتیست و احزاب چپ و جبهه آزادیخواهی در لندن برگزار شد. در این تظاهرات ها بار دیگر متحدانه چهره کریه رژیم جنایتکار اسلامی در افکار عمومی افشا شد و فریاد مقاومت زندانیان سیاسی را به گوش جهانیان رساند .

منچستر: واحد حزب حکمتیست و سازمان IRAN OFF HANDS (دستها از ایران کوتاه) در این شهر مبتکر برپایی یک تظاهرات گسترده در مقابل تلویزیون بی بی سی بودند. آزادیخواهان این شهر، خشم بی پایان خود را علیه جمهوری اسلامی ابراز و افکار عمومی را متوجه اعدامهای ایران نمودند و با سر دادن شعار مردمان محلی را از اعتراض خود مطلع نموده و اطلاعیه حزب بزبان انگلیسی را در میان مردم توزیع نمودند. همزمان با حضور فعال در اعتراضات خارج کشور از روز یکشنبه نهم ماه مه که اعدامها صورت گرفت کادرهای حزب حکمتیست با رسانه‌های مختلف مصاحبه داشته و میلیونها نفر را از این طریق در جریان تازه ترین تحولات و اخبار اعتراضات داخل و خارج کشور مطلع نمودند. جمال کمانگر چندین مصاحبه با بی بی سی و رادیو برابری داشته است، رادیو فردا در مصاحبه‌ای با صالح سرداری عضو کمرته کردستان در مورد اعتصاب سراسری و تازه ترین اتفاقات صحبت کرده است. رادیو فرانسه و با حسام منتظری کادر حزب حکمتیست در استکهلم در رابطه با اعتراضات خارج کشور و حمایت گسترده از اعتصاب عمومی مصاحبه بعمل آوردند.

زنان و مردان آزادیخوا، ایرانیان مقیم خارج

اعتراضات روزهای اخیر در خارج و حملات پی در پی به سفارتخانه‌های رژیم در لندن، پاریس، اسلو و استکهلم و فضای ملتهب خارج و درهم آمیختگی مبارزات داخل و خارج نشان دهنده این واقعیت است که پتانسیل اعتراضی مردم علیه کلیت نظام جمهوری اسلامی که از بدو قدرتگیری اشان بالغ بر یکصد هزار انسان را اعدام نمودند به وفور وجود دارد. باید این نیرو را مستقلاً بمیدان آورد و نگذاشت به زنده نیروها و جریانات ارتجاعی که حفظ نظام جهمی اسلامی در دستورشان است، تبدیل شوند. تحرکات اخیر را باید با قدرت و توانمندی هر چه بیشتر ادامه داد تا پای رژیم هار اسلامی و عوامل مزدور و تروریستهایش را از خارج قطع کنیم. اعتراضات اخیر این واقعیت حاشا ناپذیر دیگر را که مبارزات خارج کشور با داخل ایران تنیده شده است و میتوانیم با تحرکات گسترده خود رژیم را افسار کنیم و ماشین کشتار آن را مهار کنیم.

زنده باد اعتصاب عمومی مردم کردستان
زنده باد همبستگی مبارزات داخل و خارج
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران – حکمتیست

۱۳ ماه مه ۲۰۱۰

زنده باد همبستگی مبارزات داخل و خارج

پایان یک اعتصاب پیروزمند در کردستان

سخنی با مردم کردستان به مناسبت اعتصاب پیروزمند ۲۳ اردیبهشت

کارگران ، مردم آزادیخواه کردستان!

شما با اجرا کامل اعتصاب عمومی و موفق خود مشت محکمی را بر دهان جمهوری اسلامی و سیاست سرکوب آن کوبیدید. با این حرکت بزرگ خود بطور روشنی تنفر خود را از اعدام بطور کلی و مشخصا اعدام فرزند کمانگر، علی حیدریان، فرهاد وکیلی، شیرین علم هولی، مهدی اسلامیان، در تاریخ مبارزاتی خود ثبت کردید. به پاسخ مثبت شما به این فراخوان درود میفرستیم.

مردم کردستان که هوشیارانه همگام با کارگران و آزادیخواهان ایران که تجربه سی سال مبارزه با حاکمیت سیاه سرمایه داران و اسلامیهای جنایتکار را دارند و هیچگاه مشروعیت آنان را نپذیرفته اند در دوره اخیر و به ویژه یکسال گذشته نیز حامی پرچم و صف مستقل آزادیخواه بودند. در جریان کشمکش حاد جناحهای مختلف حکومت وحشی جمهوری اسلامی نیز به روشنی صف خود را حفظ کردند و تنفر خود را عملا از همه جناحهای رژیم به نمایش گذاشتند. در دل همان دوره با اعتصاب پیروزمند ۲۸ مرداد ۸۸ در کردستان بدست صدای اعتراض متفاوتی را بلند کردیم. آن حرکت انقلابی خود را قاطعی صدای جنبش ارتجاعی "سراسری" و وابسته به رژیم، یعنی جنبش سبز، نکرده و بطریق اولی با اعتصاب پیروزمندانه امروز در ۲۳ اردیبهشت ۸۹ در ابعاد به مراتب گسترده تر صدای اعتراض بلند یک جامعه در شکل "اعتصاب عمومی" تمام قد به نمایش گذاشت شد.

اعتصاب کنندگان ، آزادیخواهان!

نباید اجازه داد این پیروزی بزرگ را آن گونه که تعدادی از جریانات اپوزیسیون چپ و راست از جمله در کردستان که به جنبش سبز تحت عنوان "جنبش سراسری" در یکسال گذشته علاقه مند بوده و دل بسته هستند ربط بدهند و از آن بهره برداری فرصت طلبانه کنند. این اعتصاب پیروزمند اعتراض به اعدام و جنایت رژیم بود! همین! این حرکت متحدانه در کردستان بر علیه کلیت جمهوری اسلامی و حاکمیت سی ساله آن بود. "جنبش سراسری و رادیکال و سبز بعد از ۲۲ خرداد" با رهبران و رنگ سبز و هدف قانون اساسی و یاحسینش جز تفکیک ناپذیری از کل تاریخ آدمکشی حکومت اسلامی است. به این معنی اعتصاب سراسری امروز کارگران

و زحمتکشان کردستان هیچ پیوند و ربطی به جنبش "اعتراضی سراسری امروز" که از ۲۲ خرداد شروع شد ندارد. اعتصاب عمومی و اقدام شجاعانه کارگران و آزادیخواهان کردستان تنها متحد خود را جنبش کارگری و مبارزات جاری آنها و جنبشی آزادیخواهانه ای که بر علیه پدیده ارتجاعی سبز و هر دو جناح رژیم میباشند در سطح سراسری ایران میداند. همین حقیقت است که کارگران از این اعتصاب حمایت کردند و جنایت اعدام آن ۵ انسان را به روشنی محکوم کرده اند و همواره علیه هر دو جناح رژیم بوده اند. اعتصاب امروز از جانب کسانی به تحقق پیوست که همراه با کل آزادیخواهان ایران برای نابودی و سرنگونی تمام وجه این حاکمیت سی ساله و رسیدن به آزادی و برابری در تلاش و مبارزه بی وقفه هستند و خود را تنها در این هدف با هر حرکت سراسری هم سو میبینند. این همبستگی سراسری سی سال است جریان دارد و وصل کردن و محدود کردن آن به ۲۲ خرداد جنبش سبز که علیه "تقلب در انتخابات" شکل گرفت، نه تنها تحریف همسروششی مبارزه مردم کردستان با مبارزه سراسری مردم ایران علیه حکومت فاشیستی اسلامی است که عملا این مبارزات را در خدمت یک جناح بورژوازی و ارتجاعی رژیم به حراج میگذارند و نباید اجازه آنرا به کسی داد!

جوانان انقلابی!

پیروزی این اعتصاب بدون شما دشوار بود. تلاش شما در مبارزه بر علیه اعدام ستودنی است. همراهی شما با خانواده فرزند کمانگر و چهار اعدامی دیگر قابل ستایش است. واقعیت این است برای پیروزی بر جمهوری اسلامی و نابودی ماشین آدمکشی و اعدام این حکومت، که اساسا بر علیه نسل جوان به کار افتاده است، به هوشیاری و اتحاد و روحیه همبستگی و غیر قومی و متحد کننده شما بیش از پیش نیاز است. ایجاد تفرقه و کاشتن تخم قومپرستی یکی از سیاستهای مسموم کننده و هدفمند حکومت اسلامی است تا بتواند از آب گل آلود ماهی بگیرد و مانع اتحاد نسلی شود که جمهوری اسلامی از ترس آن دست به هر جنایت و مانوری میزند. نقش مهم خود را دست کم نگیرید و همانگونه که در پی پیروزی رساندن این اعتصاب نیز نشان دادید شما شایسته بهترین ستایش ها و درودها هستید. درود بر شما!

کمونیستها و کارگران کردستان!

در یکسال گذشته و در دل تحولاتی که حول مضحکه انتخاباتی رژیم در ایران شکل گرفت و در پی آن جریانیان راست و چپ عملا به نیرو و دنباله جریان سبز و موسوی و کروبی، یعنی بخشی از خود رژیم، تبدیل شدند، جنبش ما آسیب دید و تحت فشار شدید قرار گرفت. همراهی نکردن پیشروان طبقه کارگر با آن روند ارتجاعی و اعلام اعتصاب مستقل و عمومی به مناسبت سالگرد ۲۸ مرداد سال گذشته در کردستان از جانب ما آن سنگر و عکس العملی بود که توانستیم صدای متفاوتی را در جامعه نمایندگی کنیم. اتفاقات

اول ماه مه امسال، که یک اول مه پیشرو و ضد بورژوا و جنبش جاری سبز بود و همینطور اعلام اعتصاب امروز ۲۳ اردیبهشت بر علیه اعدام و توحش رژیم، که همه در تقابل با کلیت رژیم و جریان ارتجاعی سبز بود و هست به درجه ای تناسب قوا را به نفع ما تغییر داده است که بایستی قدر آن را بدانیم و نگذاریم جریانات ارتجاعی و فرصت طلب که بعضا در این اعتصاب نیز "همراه ما بودند" از آن به نفع سیاست ضد کارگری و کمونیستی یکسال گذشته خود بهره برداری نمایند.

رفقای کمونیست! رفقای کارگر!

در اعتصاب عمومی ۲۸ مرداد سال ۸۸ و در قدم بعد در کل پروسه اول مه امسال و سر انجام در به نتیجه رساندن اعتصاب عمومی امروز، ۲۳ اردیبهشت، که سه شاخص و الگوی مهم این دوران از تاریخ سیاسی متفاوت ایران با کل روندهای دیگر است نقش شما بسیار برجسته و آشکار است. در غیاب شما نه این پیروزیها ممکن میگردد و نه ادعای تغییر تناسب قوا و منزوی کردن ارتجاع و ایجاد سدی در مقابل افسارگسیختگی رژیم و عوامفریبی شاخه سبز آن. بدون شما اعتصاب عمومی و اعتراض در چنین بعد اجتماعی به پدیده کثیف اعدام و از جمله اعدام آن ۵ نفر غیر ممکن بود. جنبش آزادیخواهی به همت شما و آزادیخواهان ایران و فعالیت فعالین خارج کشور یک پیروزی بزرگ و به همان نسبت شکست و رسوایی بزرگتری را نصیب جمهوری اسلامی و جنبش ارتجاعی سبز و حامیان آنها کرد.

از همین جا به شما درود میفرستیم و آرزو مندیم در تلاش برای ایجاد صف مستقل طبقاتی خود و در راه اتحاد صفوف کارگران و سازمان دادن حرکتی اجتماعی بر علیه حکومت سرمایه داری ایران و جنایتیهای آن پرشور و پر تلاش تر باشید.

بار دیگر به خانواده محترم آن ۵ اعدامی عزیز تسلیت میگوییم. به همه مردم کردستان درود میفرستم که به فراخوان ما که فراخوان کمونیستها و روند چپ بود، پاسخ مثبت دادند و متحد و یکپارچه علیه جنایت اعدام به اعتصاب نشستند و یک بار دیگر با صدای رسا بر عدم مشروعیت کلیت این نظام آدمکش و پدیده جنایتکارانه اعدام و آدمکشی رژیم تاکید کردند.

زنده باد اعتصاب پیروزمند ۲۳ اردیبهشت!

زنده باد آزادیخواهان کردستان!

نه به اعدام! مرگ بر جمهوری اسلامی!

سلام زیجی

۱۳۳۱ اردیبهشت ۸۹

13-05-2010

مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد جمهوری سوسیالیستی

جواب چوبه دار جمهوری اسلامی را کارگران و زحمتکشان با اعتصاب عمومی دادند

مصاحبه اکتبر با رحمت فاتحی در رابطه با اعتصاب عمومی مردم در کردستان

اکتبر: روز 23 اردیبهشت ماه 1389 در اعتراض به اعدام 5 نفر از فعالین سیاسی توسط حکومت اسلامی از طرف کمیته کردستان حزب حکمتیست و سازمان کردستان حزب کمونیست/کومه له، و حمایت حریاتان و فعالین سیاسی چپ و کمونیست فراخوان اعتصاب عمومی در کردستان داده شد. چرا اعتصاب عمومی؟ زمینه های سیاسی/ اجتماعی این فراخوان چه بودند؟

رحمت فاتحی: اعتصاب روز 23 اردیبهشت ماه در کردستان در اعتراض به اعدام 5 نفر از زندانیان سیاسی بود که سالها در زندانهای مخوف جمهوری اسلامی بودند و در این مدت برای اعتراف گیری مورد شکنجه های قرون وسطایی جانان سرمایه بودند. این عزیزان فرزند کمانگر - شیرین علم هولی - مهدی اسلیمان - فرهاد - وکیلی و علی حیدریان علیرغم تمامی فشارها و شکنجه وحشیانه آدمکشان نظام سرمایه داری و اسلامی حاضر به تسلیم نشدند. در مقابل از کرامت و حرمت انسانی خود و دیگران دفاع کردند. این اعتصاب همچنانکه خودت هم به آن اشاره کردی از طرف تشکیلات کردستان حزب حکمتیست فراخوان داده شد و مورد پشتیبانی گرم و فعالانه احزاب سیاسی در کردستان قرار گرفت و بخش زیادی از مردم شهر ها و روستا های کردستان با جسارت و مایه گذاشتن از خود از آن حمایت کردند و بار دیگر به جنایتکاران نظام چهل و سرمایه نشان دادند که جمهوری اسلامی از هر رنگ و قماشش را نمیخواهند و همراه با زندانیان سیاسی اعدام شده مخالفت خود را با اعدام عزیزانشان با هر نوع پرونده سازی علیه آنها به مخالفت برخواستند. توده های کارگران و زحمتکش کردستان از همان روز اول که جمهوری اسلامی توانست با سرکوب و بر پا کردن دریایی از خون با اعدام و سرکوب توانست قدرت گیرد. مردم در کردستان در ظرف 31 سال گذاشته در مقابلش ایستادگی و مبارزه کرده اند و برای یک لحظه حاضر نشدند که زیر بار قلدری و گروگان گیری این رژیم جنایتکار بروند. رژیم در مدت حاکمیت ننگین و وحشیانه خود در کردستان همیشه به دریایی از خشم و نفرت مردم در کردستان روبرو بوده و سرکوب های وحشیانه و اعدام و زندان نتوانسته اراده مردم زحمتکش را در کردستان در هم شکنند. در هر دوره ای کارگران و زحمتکشان به شکلی مبارزه کرده اند از جمله شرکت فعالانه در جنگ مسلحانه تا تظاهرات و اعتصاب های کارگری و توده ای و غیره. اعتصاب عمومی 23 اردیبهشت مردم از ادیخواه و مبارز کردستان را نیز باید در این راستا ارزیابی کرد. اعدام این عزیزان از طرف جمهوری اسلامی تلاش دیگری بود برای به زانو در آوردن اراده مبارزاتی مردم از ادیخواه کردستان و اعمال سیاستهای سرکوبگرانه اش. اعتصاب عمومی مردم در کردستان پاتک به موقع و سریع آنها بود به ماشین جنگی و سرکوب رژیم در مقابل اعدام و مخالفت با اعدام به عنوان پدیده ای که تنها جانان سرمایه برای بر پا نگاه داشتن ماشین سرکوبشان و سود و سرمایه به این

شیوه به شدت وحشیانه و قرون وسطایی متوصل میشوند. و مبارزه برای برداشتن این ننگ بشریت از سر جامعه است. رژیم خواست با اعدام این 5 نفر زهر چشمی از طبقه کارگر و فعالین و رهبران کارگران در کردستان را بگیرد که امسال با شعار و خواست مستقل و با مرز بندی و فاصله گرفتن از جنبش سبز و پیروانش و مخالفت با کل نظام و سیستم سرمایه داری به میدان آمد. جمهوری اسلامی چوبه دار را به رهبران و کمونیستهای کردستان نشان داد و کمونیستها و فعالین کارگری با سازمان دادن و دخالت فعالانه خود در اعتصاب عمومی و شرکت فعالانه مردم از ادیخواه در کردستان را سازمان دادند و جانان سرمایه و ماشین سرکوبش را به زانو در آوردند. اینها بخشهایی از زمینه های واقعی اعتصاب موفقیت آمیز عمومی در کردستان بود.

علاوه بر این نباید نقش مهم این عزیزان با هر گرایش فکری که داشتند و اعدام شدند در شکل گیری این اعتصاب را فراموش کرد. نه تنها به خاطر اینکه اعدام شدند که خود یکی انگیزهای دخالت فعال مردم در اعتصاب عمومی بود بلکه مقاومت و اعتراض روزانه آنها و بسیج و جذب سمپاتی افکار عمومی در ایران و جهان را در مخالفت با اعدام و دفاع از آزادی بیان به هر شیوه ای که برایشان ممکن بود. آنها به جنایتکاران اسلامی نشان دادند که اگر با زور اسلحه و سیستم قرون وسطایی و سرمایه دارانه شان میتوانند شکنجه و اعدام کنند ولی نمیتوانند حق آزادی بیان را از آنها بگیرند. علیرغم بکارگیری تمامی شیوهای وحشیانه شکنجه نتوانستند اراده آنها در هم شکنند و از شخص از قبر درآورده و جانی مثل خامنه ایی درخواست عفو کنند. آنها علیرغم تمامی شکنجهها و سر انجام اعدام، راه مبارزه را در آن شرایط نشان دادند. بخصوص فرزند کمانگر به ارسال نامه هایش به بیرون و دفاع سرسختانه اش از آزادی بیان، کودکان و زنان، مردم زحمتکش و دفاع از زندانیان سیاسی و اعلام جرم علیه رژیم چهل و سرمایه نقش به ساری در شکل گیری این اعتصاب را داشت. و این را بعنوان بخشی از زندگی پر افتخار مبارزاتی خود ثبت کرد.

اکتبر: کلا چه ارزیابی ای از این حرکت موفقیت آمیز دارید؟ تجارب عملی ای آن برای مردم و سازمانهای سیاسی چپ و کمونیست در کردستان چه میباشند؟

رحمت فاتحی: من در سؤال اول به بخشی از ارزیابی خود از اعتصاب عمومی اشاره کردم. این اعتصاب و فراخوان آن از طرف حزب حکمتیست و فعالین کارگری و دیگر جریانات چپ نه گفتن به اعدام این 5 نفر و اعتراض به اعدام در کلیت خود به هر دلیلی بود برای هر کسی و در هر شرایطی است. که خوشبختانه با استقبال وسیع مردم در کردستان و جلب افکار عمومی در سطح ایران و کشورهای همجوار و بعضا بخشهای زیادی از کشورهای دیگر بود. ما در این مدت شاهد اعتراضات وسیعی در مخالفت با اعدام این 5 نفر و اعدام بطور کلی بودیم. در این مدت سفارتخانه های جمهوری اسلامی مورد تعرض فعالین حزب حکمتیست و بخشی از احزاب سیاسی قرار گرفت و هنوز هم ادامه دارد. در این مدت در پشتیبانی و همراهی کردن با اعتصاب عمومی مردم معترض در کردستان سفارتخانه های رژیم خواب خوش به خود ندیدند. در نتیجه این یکی از اهداف ما در این اعتصاب بود. هدف دیگر حزب در کردستان شکل دادن به صف مستقل و بالا بردن خود آگاهی مردم از ادیخواه و حق طلب کردستان و فاصله گرفتن و مرز بندی کردن با تمام جنبشهای ارتجاعی از نوع سبز و ناسیونالیست و قوم پرستانه بود که تلاش داشتند این اعتراض به شدت انسانی را قومی کنند و یا رنگ سبز سرمایه دارانه را به آن به بیاورند. سیاستی که ما دنبال کردیم ادامه همان سیاستی بود که در سازمان دادن اعتصاب عمومی 28 مرداد و اول ماه مه امسال بود. که جمهوری اسلامی اساسا چوبه دار و اعدام را برای مرعوب کردن کارگران و مردم از ادیخواه در همین رابطه بکار گرفت. حزب حکمتیست و بخشی از کمونیستها در یک سال گذاشته و در رابطه با جنبش سبز سیاستی متفاوتی داشت و به همین دلیل هم مورد غضب و نفرت احزاب راست

و بورژوازی و ناسیونالیسم چپ قرار گرفتیم. در رابطه با این اعتصاب هم ما و بخشی از فعالین کمونیست سیاست و جهتگیری متفاوتی داشتیم. نتیجه همین تلاش ها بود که علیرغم اینکه جمهوری اسلامی که مثل مار زخمی به خود میپیچید و در فکر تلافی و ضربه زدن به آن بود خوشبختانه با دخالت کمونیستها و حکمتیستها در پیروزی و پرهیز از ندادن بهانه به جانان اسلامی بود نقش بسازی داشتند. موفقیت این اعتصاب تنها در این نبود که بخش زیادی از مراکز کار و زندگی مردم به نشانه اعتراض تعطیل شد بلکه بخشی از این پیروزی در جلوگیری از دستگیری و کشتار مردم بود که رژیم هر لحظه دنبال آن بود. این اعتصاب خود آگاهی و اعتماد توده مردم معترض و در صدر آنها کارگران و کمونیستها را بالا برد. راه خود را از جنبش سرمایه داران سبز جدا کرد و اتحاد و همبستگی مردم را در این اعتصاب و در مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی را به دارجات زیادی در آینده تضمین کرد. اعتصاب عمومی تجربه مهمی بود که بطور یقین در اعتراضات فرا روی کارگران و کمونیستها نقش بسزای خواهد داشت و باید قدر آن را دانست.

در رابطه با نقش احزابی که با این اعتصاب همراهی کردند باید جای دیگر و مفصلتر صحبت کرد که در حوصله این مصاحبه نیست زیرا که این هم یکی از دستاوردها این اعتصاب و پیدا کردن شناخت واقعی فعالین و کمونیستها از سیاستهای این احزاب است. ولی بطور مختصر اگر بگویم. احزاب دیگر شرکتشان کاملاً متفاوت از سیاستهای حزب حکمتیست بود. به اطلاعاتیه پایانی این احزاب و موضع گیری سیاسی آنها در طول اعتصاب و مصاحبه های آنها اگر گوش دهید به راحتی متوجه این تفاوتها خواهید شد. احزاب راست و ناسیونالیست بدونه هیچ اما و اگر تلاش کردند که این اعتصاب را به جنبش سرمایه دارانه سبز وصل کنند. به مصاحبه کلاش سیاسی مثل عبدالله مهدی و بقیه سران دیگر این احزاب با بی بی سی و صدای آمریکا و غیر گوش دهید اینها تلاش مذبحخانه ایی میکنند که به این اعتصاب رنگ سرمایه داران سبز بیاورند و به درگاه آنها گدایی میکنند تا شاید بتوانند در بین آنها موقعیتی برای خود کسب کنند. خود این اعتصاب نشان داد تا کمونیستها و کارگران در کردستان باشند این بخش از نمایندگان سرمایه دار کرد نمیتوانند اعتراضات و مبارزات آنها را فدای اهداف ارتجاعی خود کنند و تا ابد این آرزو بدیشان خواهد ماند. از طرف دیگر پوپولیستهای چپ و احزاب بورژوازی چپ از نوع کومله و حزب کمونیست کارگری هم خیلی تلاش کردند که با اسم رمز ادامه اعتراض جنبش سراسری و انقلاب تلاش کردند که این اعتراض مستقل و پیروزمند را ادامه همان جنبش سبز در یک سال گذاشته قلم داد کنند که تلاش آنها بیپوده است. همچنانکه در برپایی برگزاری اول ماه مه بیپوده بود. باید در جای دیگر به تفصیل تر در این رابطه نوشت چون لازم است که به بخشی از خود آگاهی طبقه کارگری تبدیل شود و در اعتراضات و مبارزات پیشروی مان آگاهانه تر شرکت کرد.

در آخر لازم میدانم که به تمام کسانی که امر اعتصاب عمومی را ممکن کردند تبریک بگویم و امیدوارم در آینده نزدیک با مبارزاتمان نه تنها اعدام را این لکه ننگین بر دامن بشریت را لغو کرده باشیم بلکه در ادامه مبارزه مشترکمان و همراه با برآورد کردن آرزوی عزیزان اعدام شده جمهوری اسلامی را سرنگون کنیم.

14 مه 2010

با تشکر از شما
مصاحبه کننده: اسماعیل ویسی

زنده باد اعتصاب عمومی! زنده باد آزادیخواهان کردستان!